

Službeni list

Europske unije

C 349

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Godište 64.
30. kolovoza 2021.

Sadržaj

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2021/C 349/01 Posljednje objave Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije* 1

V. Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2021/C 349/02 Spojeni predmeti C-804/18 i C-341/19: Presuda Suda (veliko vijeće) od 15. srpnja 2021. (zahtjevi za prethodnu odluku koje su uputili Arbeitsgericht Hamburg, Bundesarbeitsgericht – Njemačka) – IX/WABE eV (C-804/18), i MH Müller Handels GmbH/MJ (C-341/19) („Zahtjev za prethodnu odluku – Socijalna politika – Direktiva 2000/78/EZ – Jednako postupanje pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja – Zabrana diskriminacije na temelju vjere ili uvjerenja – Interno pravilo privatnog poduzeća koje radnicima zabranjuje vidljivo nošenje upadljivih i velikih simbola političkih, svjetonazorskih ili vjerskih uvjerenja na radnom mjestu – Izravna ili neizravna diskriminacija – Proporcionalnost – Odvagivanje slobode vjere i drugih temeljnih prava – Legitimnost poslodavčeve politike neutralnosti – Nužnost dokazivanja postojanja ekonomske štete za poslodavca”) 2

2021/C 349/03 Predmet C-453/19 P: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 15. srpnja 2021. – Deutsche Lufthansa AG/Europska komisija, Land Rheinland-Pfalz, Ryanair DAC („Žalba – Državne potpore – Potpore u korist zračnih luka i zračnih prijevoznika – Odluka kojom se mjere u korist Zračne luke Frankfurt-Hahn kvalificiraju kao državne potpore spojive s unutarnjim tržištem i kojom se utvrđuje nepostojanje državne potpore u korist zračnih prijevoznika korisnika te zračne luke – Nedopuštenost tužbe za poništenje – Članak 263. četvrti stavak UFEU-a – Fizička ili pravna osoba na koju se predmetna odluka ne odnosi izravno i osobno – Djelotvorna sudska zaštita”) 3

HR

2021/C 349/04	Predmet C-535/19: Presuda Suda (veliko vijeće) od 15. srpnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio l'Augstākā tiesa (Senāts) – Latvija) – A. („Zahtjev za prethodnu odluku – Slobodno kretanje osoba – Građanstvo Unije – Uredba (EZ) br. 883/2004 – Članak 3. stavak 1. točka (a) – Davanja za slučaj bolesti – Pojam – Članak 4. i članak 11. stavak 3. točka (e) – Direktiva 2004/38/EZ – Članak 7. stavak 1. točka (b) – Pravo boravka u trajanju duljem od tri mjeseca – Uvjet raspolaganja sveobuhvatnim zdravstvenim osiguranjem – Članak 24. – Jednako postupanje – Državljanin države članice koji nije ekonomski aktivan i koji zakonito boravi na državnom području druge države članice – Odbijanje države članice domaćina da tu osobu uključi u svoj sustav javnog zdravstvenog osiguranja”)	4
2021/C 349/05	Predmet C-742/19: Presuda Suda (veliko vijeće) od 15. srpnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Vrhovno sodišče Republike Slovenije – Slovenija) – B. K./Republika Slovenija (Ministrstvo za obrambo) („Zahtjev za prethodnu odluku – Zaštita sigurnosti i zdravlja radnika – Organizacija radnog vremena – Pripadnici oružanih snaga – Primjenjivost prava Unije – Članak 4. stavak 2. UEU-a – Direktiva 2003/88/EZ – Područje primjene – Članak 1. stavak 3. – Direktiva 89/391/EEZ – Članak 2. stavak 2. – Aktivnosti vojnih osoba – Pojam „radno vrijeme” – Razdoblje straže – Postupak koji se odnosi na plaću radnika”)	5
2021/C 349/06	Predmet C-758/19: Presuda Suda (prvo vijeće) od 15. srpnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Protodikeio Athinon – Grčka) – OH/ID („Zahtjev za prethodnu odluku – Članci 268., 270., 340. i 343. UFEU-a – Protokol (br. 7) o povlasticama i imunitetima Europske unije – Članci 11., 17. i 19. – Bivši član Europske komisije – Imunitet od sudskih postupaka – Tužba zbog izvanugovorne odgovornosti – Ukidanje imuniteta – Nadležnost Suda Europske unije”)	6
2021/C 349/07	Predmet C-795/19: Presuda Suda (drugo vijeće) od 15. srpnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Riigikohus – Estonija) – XX/Tartu Vangla („Zahtjev za prethodnu odluku – Socijalna politika – Jednako postupanje pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja – Direktiva 2000/78/EZ – Zabrana diskriminacije na temelju invaliditeta – Članak 2. stavak 2. točka (a) – Članak 4. stavak 1. – Članak 5. – Nacionalni propis koji predviđa uvjete u vezi s oštrinom sluha zatvorskih službenika – Nepoštovanje najnižih propisanih pragova slušne percepcije – Apsolutna nemogućnost zadržavanja na radnom mjestu”)	6
2021/C 349/08	Predmet C-848/19 P: Presuda Suda (veliko vijeće) od 15. srpnja 2021. – Savezna Republika Njemačka/Republika Poljska, Europska komisija, Republika Latvija, Republika Litva („Žalba – Članak 194. stavak 1. UFEU-a – Načelo energetske solidarnosti – Direktiva 2009/73/EZ – Unutarnje tržište prirodnog plina – Članak 36. stavak 1. – Odluka Europske komisije o izmjeni uvjeta za izuzeće plinovoda OPAL od pravila koja se odnose na pristup treće strane i regulaciju tarifa na zahtjev njemačkog regulatornog tijela – Tužba za poništenje”)	7
2021/C 349/09	Predmet C-851/19 P: Presuda Suda (drugo vijeće) od 15. srpnja 2021. – DK/Europska služba za vanjsko djelovanje („Žalba – Javna služba – Stegovni postupak – Stegovna sankcija – Određivanje te sankcije – Uskraćivanje dijela iznosa mirovine – Kaznena i građanska presuda pred nacionalnim sudovima – Naknada, u cijelosti ili djelomično, nematerijalne štete prouzročene Europskoj uniji – Nerelevantnost te naknade – Članak 10. Pravilnika o osoblju za dužnosnike Europske unije – Načelo jednakog postupanja – Načelo proporcionalnosti”)	8
2021/C 349/10	Predmet C-30/20: Presuda Suda (prvo vijeće) od 15. srpnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Juzgado de lo Mercantil nº 2 de Madrid – Španjolska) – RH/AB Volvo, Volvo Group Trucks Central Europ GmbH, Volvo Lastvagnar AB, Volvo Group España SA („Zahtjev za prethodnu odluku – Pravosudna suradnja u građanskim stvarima – Sudska nadležnost i izvršenje odluka u građanskim i trgovačkim stvarima – Uredba (EU) br. 1215/2012 – Članak 7. točka 2. – Nadležnost u stvarima povezanim s deliktima ili kvazideliktima – Mjesto nastanka štete – Zabranjeni sporazum za koji je utvrđeno da je protivan članku 101. UFEU-a i članku 53. Sporazuma o Europskom gospodarskom prostoru – Određivanje međunarodne i mjesne nadležnosti – Koncentracija nadležnosti u korist specijaliziranog suda”)	8
2021/C 349/11	Predmet C-60/20: Presuda Suda (peto vijeće) od 15. srpnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Administratīvā apgabaltiesa – Latvija) – „Latvijas dzelzceļš” VAS/Valsts dzelzceļa administrācija („Zahtjev za prethodnu odluku – Željeznički prijevoz – Direktiva 2012/34/EU – Jedinствени Europski željeznički prostor – Članak 13. stavci 2. i 6. – Pristup uslužnim objektima i uslugama povezanim sa željeznicom – Uredba (EU) 2017/2177 – Prenamjena objekta – Ovlasti regulatornog tijela”)	9

2021/C 349/12	Predmet C-190/20: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 15. srpnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesgerichtshof – Njemačka) – DocMorris NV / Apothekerkammer Nordrhein (Zahtjev za prethodnu odluku – Lijekovi za humanu primjenu koji se izdaju na liječnički recept – Direktiva 2001/83/EZ – Područje primjene – Oglašavanje dopisne ljekarne kojim se ne nastoji utjecati na kupčev izbor određenog lijeka, nego na izbor ljekarne – Nagradna igra – Slobodno kretanje robe – Nacionalni propis – Zabrana nuđenja, najavljanja ili davanja pogodnosti i drugih reklamnih darova u području terapeutskih proizvoda – Načini prodaje koji su izvan područja primjene članka 34. UFEU-a)	10
2021/C 349/13	Predmet C-241/20: Presuda Suda (prvo vijeće) od 15. srpnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal de première instance du Luxembourg – Belgija) – BJ/État belge (Zahtjev za prethodnu odluku – Slobodno kretanje radnika – Slobodno kretanje kapitala – Porez na dohodak – Zakonodavstvo o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja – Dohoci ostvareni u državi članici koja nije država članica boravka – Načini izračuna oslobođenja u državi članici boravka – Gubitak dijela koristi od određenih poreznih olakšica)	10
2021/C 349/14	Predmet C-325/20: Presuda Suda (šesto vijeće) od 15. srpnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Conseil d'État – Francuska) – BEMH, Conseil national des centres commerciaux / Premier ministre, Ministère de l'Économie, des Finances et de la Relance, Ministre de la cohésion des territoires et des relations avec les collectivités territoriales („Zahtjev za prethodnu odluku – Direktiva 2006/123/EZ – Članak 14. točka 6. – Sloboda poslovnog nastana – Ovlaštenje za komercijalno iskorištavanje koje izdaje kolegijalno tijelo – Tijelo koje se osobito sastoji od kvalificiranih predstavnika gospodarske strukture – Osobe koje mogu biti konkurentni operatori podnositelju zahtjeva za ovlaštenje ili njihovi predstavnici – Zabrana”)	11
2021/C 349/15	Predmet C-362/20: Presuda Suda (deseto vijeće) od 15. srpnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Hof van beroep te Antwerpen – Belgija) – Openbaar Ministerie, Federale Overheidsdienst Financiën / Profit Europe NV, Gosselin Forwarding Services NV (Zahtjev za prethodnu odluku – Trgovinska politika – Uredba (EU) br. 1071/2012 – Provedbena uredba (EU) br. 430/2013 – Zajednička carinska tarifa – Razvrstavanje u Carinsku tarifu – Kombinirana nomenklatura – Tarifni podbrojevi 7307 11 10, 7307 19 10 i 7307 19 90 – Doseg – Razvrstavanje u Carinsku tarifu koje proizlazi iz presude Suda – Konačne antidampinške pristojbe na uvoz lijevanog pribora za cijevi s navojem, od temperiranog lijevanog željeza – Primjenjivost konačnih antidampinških pristojbi na lijevani pribor za cijevi s navojem, od lijevanog željeza sa sferoidnim grafitom)	12
2021/C 349/16	Spojeni predmeti C-584/20 P i C-621/20 P: Presuda Suda (veliko vijeće) od 15. srpnja 2021. – Europska komisija / Landesbank Baden-Württemberg (C-584/20 P), Jedinštveni sanacijski odbor / Landesbank Baden-Württemberg (C-621/20 P) („Žalba – Bankovna unija – Jedinštveni mehanizam za sanaciju (SRM) – Jedinštveni fond za sanaciju (SRF) – Izračun ex ante doprinosâ za 2017. – Potvrda vjerodostojnosti odluke Jedinštvenog sanacijskog odbora (SRB) – Obveza obrazlaganja – Povjerljivi podaci – Zakonitost Delegirane uredbe (EU) 2015/63”)	13
2021/C 349/17	Predmet C-709/20: Presuda Suda (veliko vijeće) od 15. srpnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Appeal Tribunal (Northern Ireland) – Ujedinjena Kraljevina) – CG/The Department for Communities in Northern Ireland (Zahtjev za prethodnu odluku – Građanstvo Unije – Državljanin države članice bez gospodarske djelatnosti koji boravi na području druge države članice na temelju nacionalnog prava – Članak 18. prvi stavak UFEU-a – Nediskriminacija na temelju državljanstva – Direktiva 2004/38/EZ – Članak 7. – Uvjeti za stjecanje prava boravka duljeg od tri mjeseca – Članak 24. – Socijalna pomoć – Pojam – Jednako postupanje – Sporazum o povlačenju Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske – Prijelazno razdoblje – Nacionalna odredba koja iz prava na socijalnu pomoć isključuje građane Unije koji na temelju nacionalnog prava imaju pravo privremenog boravka – Povelja Europske unije o temeljnim pravima – Članci 1., 7. i 24.)	14
2021/C 349/18	Predmet C-244/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. travnja 2021. uputio Tribunalul Giurgiu (Rumunjska) – C.II./Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Tribunalul Giurgiu	15
2021/C 349/19	Predmet C-267/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. travnja 2021. uputio Curte de Casație și Justiție (Rumunjska) – Uniqa Asigurări SA/Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili	15

2021/C 349/20	Predmet C-320/21 P: Žalba koju je 21. svibnja 2021. podnio Ryanair DAC protiv presude Općeg suda (deseto prošireno vijeće) od 14. travnja 2021. u predmetu T-379/20, Ryanair/Komisija (SAS, Švedska; Covid-19)	16
2021/C 349/21	Predmet C-321/21 P: Žalba koju je 21. svibnja 2021. podnio Ryanair DAC protiv presude Općeg suda (deseto prošireno vijeće) od 14. travnja 2021. u predmetu T-378/20, Ryanair/Komisija (SAS, Danska; Covid-19)	17
2021/C 349/22	Predmet C-336/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 27. svibnja 2021. uputio Landesgericht Korneuburg (Austrija) – L GmbH/F GmbH, BW, SW	18
2021/C 349/23	Predmet C-353/21 P: Žalba koju je 4. lipnja 2021. podnio Ryanair DAC protiv presude Općeg suda (deseto prošireno vijeće) od 14. travnja 2021. u predmetu T-388/20, Ryanair/Komisija (Finnair I; Covid-19)	18
2021/C 349/24	Predmet C-354/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 4. lipnja 2021. uputio Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litva) – R.J. R./Valstybės įmonė Registrų centras	19
2021/C 349/25	Predmet C-363/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. lipnja 2021. uputio Corte dei Conti (Italija) – Ferrovienord SpA/Istituto Nazionale di Statistica – ISTAT	20
2021/C 349/26	Predmet C-364/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. lipnja 2021. uputio dal Corte dei Conti (Italija) – Federazione Italiana Triathlon/Istituto Nazionale di Statistica – ISTAT, Ministero dell’Economia e delle Finanze	21
2021/C 349/27	Predmet C-370/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. lipnja 2021. uputio Landgericht München (Njemačka) – DOMUS-SOFTWARE-AG/Marc Braschoß Immobilien GmbH	22
2021/C 349/28	Predmet C-378/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. lipnja 2021. uputio Bundesfinanzgericht (Austrija) – P GmbH	22
2021/C 349/29	Predmet C-380/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. siječnja 2021. uputio Corte suprema di cassazione (Italija) – Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)/Ryanair DAC	23
2021/C 349/30	Predmet C-405/21: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. lipnja 2021. uputio Više sodišče v Mariboru (Slovenija) – FV/NOVA KREDITNA BANKA MARIBOR d.d.	23

Opći sud

2021/C 349/31	Predmet T-245/18: Presuda Općeg suda od 14. srpnja 2021. – Benavides Torres/Vijeće („Zajednička vanjska i sigurnosna politika – Mjere ograničavanja poduzete s obzirom na stanje u Venezueli – Zamrzavanje financijskih sredstava – Popisi osoba, subjekata i tijela na koje se primjenjuje zamrzavanje financijskih sredstava i gospodarskih izvora – Uvrštenje tužiteljeva imena na popise – Obveza obrazlaganja – Prava obrane – Načelo dobre uprave – Pravo na djelotvornu sudsku zaštitu – Pogreška u ocjeni”)	24
2021/C 349/32	Predmet T-246/18: Presuda Općeg suda od 14. srpnja 2021. – Moreno Pérez/Vijeće („Zajednička vanjska i sigurnosna politika – Mjere ograničavanja poduzete s obzirom na stanje u Venezueli – Zamrzavanje financijskih sredstava – Popisi osoba, subjekata i tijela na koje se primjenjuje zamrzavanje financijskih sredstava i gospodarskih izvora – Uvrštenje tužiteljeva imena na popise – Zadržavanje tužiteljeva imena na popisima – Obveza obrazlaganja – Prava obrane – Načelo dobre uprave – Pravo na djelotvornu sudsku zaštitu – Pogreška u ocjeni”)	24
2021/C 349/33	Predmet T-247/18: Presuda Općeg suda od 14. srpnja 2021. – Lucena Ramírez/Vijeće („Zajednička vanjska i sigurnosna politika – Mjere ograničavanja poduzete s obzirom na stanje u Venezueli – Zamrzavanje financijskih sredstava – Popisi osoba, subjekata i tijela na koje se primjenjuje zamrzavanje financijskih sredstava i gospodarskih izvora – Uvrštenje tužiteljčina imena na popise – Zadržavanje tužiteljčina imena na popisima – Obveza obrazlaganja – Prava obrane – Načelo dobre uprave – Pravo na djelotvornu sudsku zaštitu – Pogreška u ocjeni”)	25

2021/C 349/34	Predmet T-248/18: Presuda Općeg suda od 14. srpnja 2021 – Cabello Rondón/Vijeće („Zajednička vanjska i sigurnosna politika – Mjere ograničavanja donesene s obzirom na stanje u Venezueli – Zamrzavanje financijskih sredstava – Popisi osoba, subjekata i tijela na koje se primjenjuje zamrzavanje financijskih sredstava i gospodarskih izvora – Uvrštenje tužiteljeva imena na popise – Zadržavanje tužiteljeva imena na popisima – Obveza obrazlaganja – Prava obrane – Načelo dobre uprave – Pravo na djelotvornu sudsku zaštitu – Pogreška u ocjeni – Sloboda izražavanja”)	26
2021/C 349/35	Predmet T-249/18: Presuda Općeg suda od 14. srpnja 2021. – Saab Halabi/Vijeće („Zajednička vanjska i sigurnosna politika – Mjere ograničavanja poduzete s obzirom na stanje u Venezueli – Zamrzavanje financijskih sredstava – Popisi osoba, subjekata i tijela na koje se primjenjuje zamrzavanje financijskih sredstava i gospodarskih izvora – Uvrštenje tužiteljeva imena na popise – Zadržavanje tužiteljeva imena na popisima – Obveza obrazlaganja – Prava obrane – Načelo dobre uprave – Pravo na djelotvornu sudsku zaštitu – Pogreška u ocjeni”)	27
2021/C 349/36	Predmet T-550/18: Presuda Općeg suda od 14. srpnja 2021. – Harrington Padrón/Vijeće („Zajednička vanjska i sigurnosna politika – Mjere ograničavanja poduzete s obzirom na stanje u Venezueli – Zamrzavanje financijskih sredstava – Popisi osoba, subjekata i tijela na koje se primjenjuje zamrzavanje financijskih sredstava i gospodarskih izvora – Uvrštenje tužiteljčina imena na popise – Pogreška u ocjeni – Pravo vlasništva”)	27
2021/C 349/37	Predmet T-551/18: Presuda Općeg suda od 14. srpnja 2021. – Oblitas Ruzza/Vijeće („Zajednička vanjska i sigurnosna politika – Mjere ograničavanja poduzete s obzirom na stanje u Venezueli – Zamrzavanje financijskih sredstava – Popisi osoba, subjekata i tijela na koje se primjenjuje zamrzavanje financijskih sredstava i gospodarskih izvora – Uvrštenje tužiteljčina imena na popise – Zadržavanje tužiteljčina imena na popisima – Pogreška u ocjeni – Pravo vlasništva”)	28
2021/C 349/38	Predmet T-552/18: Presuda Općeg suda od 14. srpnja 2021. – Moreno Reyes/Vijeće („Zajednička vanjska i sigurnosna politika – Mjere ograničavanja poduzete s obzirom na stanje u Venezueli – Zamrzavanje financijskih sredstava – Popisi osoba, subjekata i tijela na koje se primjenjuje zamrzavanje financijskih sredstava i gospodarskih izvora – Uvrštenje tužiteljeva imena na popise – Zadržavanje tužiteljeva imena na popisima – Pogreška u ocjeni”)	29
2021/C 349/39	Predmet T-553/18: Presuda Općeg suda od 14. srpnja 2021. – Rodríguez Gómez/Vijeće („Zajednička vanjska i sigurnosna politika – Mjere ograničavanja poduzete s obzirom na stanje u Venezueli – Zamrzavanje financijskih sredstava – Popisi osoba, subjekata i tijela na koje se primjenjuje zamrzavanje financijskih sredstava i gospodarskih izvora – Uvrštenje tužiteljčina imena na popise – Zadržavanje tužiteljčina imena na popisima – Pogreška u ocjeni – Pravo vlasništva”)	29
2021/C 349/40	Predmet T-554/18: Presuda Općeg suda od 14. srpnja 2021. – Hernández Hernández/Vijeće („Zajednička vanjska i sigurnosna politika – Mjere ograničavanja poduzete s obzirom na stanje u Venezueli – Zamrzavanje financijskih sredstava – Popisi osoba, subjekata i tijela na koje se primjenjuje zamrzavanje financijskih sredstava i gospodarskih izvora – Uvrštenje tužiteljčina imena na popise – Zadržavanje tužiteljčina imena na popisima – Pogreška u ocjeni – Pravo vlasništva”)	30
2021/C 349/41	Predmet T-32/19: Presuda Općeg suda od 14. srpnja 2021. – Harrington Padrón/Vijeće („Zajednička vanjska i sigurnosna politika – Mjere ograničavanja poduzete s obzirom na stanje u Venezueli – Zamrzavanje financijskih sredstava – Popisi osoba, subjekata i tijela na koje se primjenjuje zamrzavanje financijskih sredstava i gospodarskih izvora – Uvrštenje tužiteljčina imena na popise – Pogreška u ocjeni”)	31
2021/C 349/42	Predmet T-35/19: Presuda Općeg suda od 14. srpnja 2021. – Benavides Torres/Vijeće („Zajednička vanjska i sigurnosna politika – Mjere ograničavanja poduzete s obzirom na stanje u Venezueli – Zamrzavanje financijskih sredstava – Popisi osoba, subjekata i tijela na koje se primjenjuje zamrzavanje financijskih sredstava i gospodarskih izvora – Zadržavanje tužiteljeva imena na popisima – Pogreška u ocjeni”)	31

2021/C 349/43	Predmet T-632/19: Presuda Općeg suda od 14. srpnja 2021 – DD/FRA („Javna služba – Privremeno osoblje – Zahtjev za naknadu štete – Neimovinska šteta – Izvršenje presuda Službeničkog suda i Općeg suda”)	32
2021/C 349/44	Predmet T-75/20: Presuda Općeg suda od 14. srpnja 2021. – Abitron Germany/EUIPO – Hetronic International (NOVA) („Žig Europske unije – Postupak za proglašenje žiga ništavim – Verbalni žig Europske unije NOVA – Raniji neregistrirani nacionalni žig NOVA – Relativni razlog za odbijanje – Članak 8. stavak 4. i članak 53. stavak 1. točka (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji su postali članak 8. stavak 4., odnosno, članak 60. stavak 1. točka (c) Uredbe (EU) 2017/1001) – Upućivanje na nacionalnom pravo koje uređuje raniji žig – Apsolutni razlog za odbijanje – Nepostojanje zle vjere – Članak 53. stavak 1. točka (b) Uredbe br. 207/2009 (koji je postao članak 59. stavak 1. točka (b) Uredbe 2017/1001”)	32
2021/C 349/45	Predmet T-181/20: Presuda Općeg suda od 14. srpnja 2021. Griba/CPVO (Stark Gugger) („Biljna sorta – Zahtjev za dodjeljivanje oplemenjivačkog prava na biljnu sortu Zajednice za vrstu jabuka Stark Gugger – Tehničko ispitivanje – Mjesto ispitivanja – Jednako postupanje – Prava obrane – Obveza obrazlaganja”)	33
2021/C 349/46	Predmet T-182/20: Presuda Općeg suda od 14. srpnja 2021. – Griba/CPVO (Gala Perathoner) („Biljna sorta – Zahtjev za dodjeljivanje oplemenjivačkog prava na biljnu sortu Zajednice za vrstu jabuka Gala Perathoner – Tehničko ispitivanje – Mjesto ispitivanja – Jednako postupanje – Prava obrane – Obveza obrazlaganja”)	34
2021/C 349/47	Predmet T-297/20: Presuda Općeg suda od 14. srpnja 2021. – Fashioneast i AM.VI./EUIPO – Moschillo (RICH JOHN RICHMOND) („Žig Europske unije – Postupak opoziva – Figurativni žig Europske unije RICH JOHN RICHMOND – Nepostojanje stvarne uporabe žiga – Članak 51. stavak 1. točka (a) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 58. stavak 1. točka (a) Uredbe (EU) 2017/1001) – Uporaba u obliku koji se razlikuje po elementima koji mijenjaju razlikovni karakter žiga – Članak 15. stavak 1. drugi podstavak točka (a) Uredbe br. 207/2009 (koji je postao članak 18. stavak 1. drugi podstavak točka (a) Uredbe 2017/1001”)	34
2021/C 349/48	Predmet T-389/20: Presuda Općeg suda od 14. srpnja 2021. – KO/Komisija („Javna služba – Privremeno osoblje – Primici od rada – Naknada za život u inozemstvu – Članak 4. stavak 1. točka (b) Priloga VII. Pravilniku – Odbijanje dodjele naknade za život u inozemstvu – Uobičajeno boravište – Probni rok”)	35
2021/C 349/49	Predmet T-399/20: Presuda Općeg suda od 14. srpnja 2021. – Cole Haan/EUIPO – Samsøe & Samsøe Holding (Ø) („Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava figurativnog žiga Europske unije Ø – Raniji međunarodni figurativni žig φ – Relativni razlog za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Sličnost znakova – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)	35
2021/C 349/50	Predmet T-488/20: Presuda Općeg suda od 14. srpnja 2021. – Guerlain/EUIPO (oblik izduženog, stožastog i valjkastog ruža za usne) („Žig Europske unije – Prijava trodimenzionalnog žiga Europske unije – Oblik izduženog, stožastog i valjkastog ruža za usne – Apsolutni razlog za odbijanje – Razlikovni karakter – Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)	36
2021/C 349/51	Predmet T-527/20: Presuda Općeg suda od 14. srpnja 2021. – Aldi/EUIPO (CUCINA) („Žig Europske unije – Prijava figurativnog žiga Europske unije CUCINA – Apsolutni razlozi za odbijanje – Nepostojanje razlikovnog karaktera – Opisni karakter – Članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) Uredbe (EU) 2017/1001”)	37
2021/C 349/52	Predmet T-622/20: Općeg suda od 14. srpnja 2021. – Aldi/EUIPO (Cachet) („Žig Europske unije – Prijava verbalnog žiga Europske unije Cachet – Apsolutni razlozi za odbijanje – Opisni karakter – Razlikovni karakter – Članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) Uredbe (EU) 2017/1001”)	37
2021/C 349/53	Predmet T-740/20: Presuda Općeg suda od 14. srpnja 2021. – Arnautu/Parlament („Institucionalno pravo – Pravilnik o isplati troškova i naknada zastupnicima Europskog parlamenta – Naknada za parlamentarnu pomoć – Povrat nepravilno isplaćenih iznosa – Prigovor nezakonitosti – Prava obrane – Pogreška u ocjeni”)	38

2021/C 349/54	Predmet T-749/20: Presuda Općeg suda od 14. srpnja 2021. – Veronese/EUIPO – Veronese Design Company (VERONESE) („Žig Europske unije – Postupak za proglašenje žiga ništavim – Figurativni žig Europske unije VERONESE – Raniji verbalni žig Europske unije VERONESE – Relativni razlog za odbijanje – Nepostojanje vjerojatnosti dovođenja u zabludu – Članak 8. stavak 1. točka (b) i članak 53. stavak 1. točka (a) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji su postali članak 8. stavak 1. točka (b), odnosno, članak 60. stavak 1. točka (a) Uredbe (EU) 2017/1001) – Odluka donesena nakon što je Opći sud poništio raniju odluku – Članak 72. stavak 6. Uredbe 2017/1001 – Pravomoćnost”)	38
2021/C 349/55	Predmet T-389/21: Tužba podnesena 5. srpnja 2021. – Landesbank Baden-Württemberg/SRB	39
2021/C 349/56	Predmet T-390/21: Tužba podnesena 5. srpnja 2021. – DZ Bank/SRB	41
2021/C 349/57	Predmet T-391/21: Tužba podnesena 5. srpnja 2021. – Deutsche Kreditbank/SRB	41
2021/C 349/58	Predmet T-392/21: Tužba podnesena 5. srpnja 2021. – Landesbank Hessen-Thüringen Girozentrale/SRB	43
2021/C 349/59	Predmet T-393/21: Tužba podnesena 5. srpnja 2021. – Max Heinr. Sutor/SRB	43
2021/C 349/60	Predmet T-394/21: Tužba podnesena 6. srpnja 2021. – Bayerische Landesbank/SRB	45
2021/C 349/61	Predmet T-395/21: Tužba podnesena 6. srpnja 2021. – DZ Hyp/SRB	46
2021/C 349/62	Predmet T-396/21: Tužba podnesena 7. srpnja 2021. – Deutsche Bank/SRB	46
2021/C 349/63	Predmet T-404/21: Tužba podnesena 8. srpnja 2021 – DVB Bank/SRB	48
2021/C 349/64	Predmet T-434/21: Tužba podnesena 17. srpnja 2021. – TO/EEA	48
2021/C 349/65	Predmet T-435/21: Tužba podnesena 16. srpnja 2021. – TK/Komisija	49

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u Službenom listu Europske unije*(2021/C 349/01)***Posljednja objava**

SL C 338, 23.8.2021.

Prethodne objave

SL C 329, 16.8.2021.

SL C 320, 9.8.2021.

SL C 310, 2.8.2021.

SL C 297, 26.7.2021.

SL C 289, 19.7.2021.

SL C 278, 12.7.2021.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Presuda Suda (veliko vijeće) od 15. srpnja 2021. (zahtjevi za prethodnu odluku koje su uputili Arbeitsgericht Hamburg, Bundesarbeitsgericht – Njemačka) – IX/WABE eV (C-804/18), i MH Müller Handels GmbH/MJ (C-341/19)

(Spojeni predmeti C-804/18 i C-341/19) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Socijalna politika – Direktiva 2000/78/EZ – Jednako postupanje pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja – Zabrana diskriminacije na temelju vjere ili uvjerenja – Interno pravilo privatnog poduzeća koje radnicima zabranjuje vidljivo nošenje upadljivih i velikih simbola političkih, svjetonazorskih ili vjerskih uvjerenja na radnom mjestu – Izravna ili neizravna diskriminacija – Proporcionalnost – Odvagivanje slobode vjere i drugih temeljnih prava – Legitimnost poslodavčeve politike neutralnosti – Nužnost dokazivanja postojanja ekonomske štete za poslodavca”)

(2021/C 349/02)

Jezik postupka: njemački

Sudovi koji su uputili zahtjev

Arbeitsgericht Hamburg, Bundesarbeitsgericht

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: IX (C-804/18), MH Müller Handels GmbH (C-341/19)

Tuženici: WABE eV (C-804/18), MJ (C-341/19)

Izreka

1. Članak 1. i članak 2. stavak 2. točku (a) Direktive Vijeća 2000/78/EZ od 27. studenoga 2000. o uspostavi općeg okvira za jednako postupanje pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja treba tumačiti na način da interno pravilo poduzeća kojim se radnicima zabranjuje nošenje svakog vidljivog simbola političkih, svjetonazorskih ili vjerskih uvjerenja na radnom mjestu ne čini izravnu diskriminaciju na temelju vjere ili uvjerenja u smislu te direktive prema radnicima koji poštuju određena pravila odijevanja na temelju vjerskih učenja, pod uvjetom da se to pravilo primjenjuje općenito i bez razlike.
2. Članak 2. stavak 2. točku (b) Direktive 2000/78 treba tumačiti na način da različito postupanje koje se neizravno temelji na vjeri ili uvjerenjima, a koje proizlazi iz internog pravila poduzeća koje radnicima zabranjuje nošenje svakog vidljivog simbola političkih, svjetonazorskih ili vjerskih uvjerenja na radnom mjestu, može biti opravdano poslodavčevom željom da provodi politiku političke, svjetonazorske i vjerske neutralnosti prema klijentima i korisnicima, pod uvjetom, kao prvo, da ta politika zadovoljava stvarnu potrebu tog poslodavca, koju potonji mora dokazati uzimajući u obzir, među ostalim, legitimna očekivanja tih klijenata ili korisnika i nepovoljne posljedice koje bi taj poslodavac pretrpio bez takve

politike, imajući u vidu narav njegovih aktivnosti ili kontekst u kojem se nalaze, kao drugo, da je to različito postupanje prikladno za osiguranje dobre primjene te politike neutralnosti, što pretpostavlja da se ta politika provodi dosljedno i sustavno i, kao treće, da je ta zabrana ograničena na ono što je strogo nužno s obzirom na stvarni opseg i težinu nepovoljnih posljedica koje poslodavac nastoji izbjeći takvom zabranom.

3. Članak 2. stavak 2. točku (b) podtočku i. Direktive 2000/78 treba tumačiti na način da neizravna diskriminacija koja se temelji na vjeri ili uvjerenjima, a koja proizlazi iz internog pravila poduzeća koje radnicima zabranjuje nošenje vidljivih simbola političkih, svjetonazorskih ili vjerskih uvjerenja na radnom mjestu radi osiguranja politike neutralnosti unutar tog poduzeća, može biti opravdana jedino ako takva zabrana obuhvaća svaki vidljivi oblik izražavanja političkih, svjetonazorskih ili vjerskih uvjerenja. Zabrana koja je ograničena na nošenje upadljivih i velikih simbola političkih, svjetonazorskih ili vjerskih uvjerenja može činiti izravnu diskriminaciju na temelju vjere ili uvjerenja, koja ni u kojem slučaju ne može biti opravdana na temelju te odredbe.
4. Članak 2. stavak 2. točku (b) Direktive 2000/78 treba tumačiti na način da se nacionalne odredbe kojima se štiti sloboda vjere mogu uzeti u obzir kao povoljnije odredbe u smislu članka 8. stavka 1. te direktive u okviru ispitivanja prikladnosti različitog postupanja koje se neizravno temelji na vjeri ili uvjerenjima.

(¹) SL C 182, 27. 5. 2019.
SL C 255, 29. 7. 2019.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 15. srpnja 2021. – Deutsche Lufthansa AG/Europska komisija, Land Rheinland-Pfalz, Ryanair DAC

(Predmet C-453/19 P) (¹)

(„Žalba – Državne potpore – Potpore u korist zračnih luka i zračnih prijevoznika – Odluka kojom se mjere u korist Zračne luke Frankfurt-Hahn kvalificiraju kao državne potpore spojive s unutarnjim tržištem i kojom se utvrđuje nepostojanje državne potpore u korist zračnih prijevoznika korisnika te zračne luke – Nedopuštenost tužbe za poništenje – Članak 263. četvrti stavak UFEU-a – Fizička ili pravna osoba na koju se predmetna odluka ne odnosi izravno i osobno – Djelotvorna sudska zaštita”)

(2021/C 349/03)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Deutsche Lufthansa AG (zastupnik: A. Martin-Ehlers, odvjetnik)

Druge stranke u postupku: Europska komisija (zastupnici: T. Maxian Rusche i S. Noë, agenti), Land Rheinland-Pfalz (zastupnik: C. Koenig, profesor), Ryanair DAC (zastupnici: G. Berrisch, odvjetnik, D. Vasbeck, odvjetnik, i B. Byrne, *solicitor*)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Deutsche Lufthansa AG snosit će, osim vlastitih troškova, troškove Europske komisije, Landa Rheinland-Pfalz i društva Ryanair DAC.

(¹) SL C 263, 5. 8. 2019.

**Presuda Suda (veliko vijeće) od 15. srpnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
l'Augstākā tiesa (Senāts) – Latvija) – A.**

(Predmet C-535/19) ⁽¹⁾

**(„Zahtjev za prethodnu odluku – Slobodno kretanje osoba – Građanstvo Unije – Uredba (EZ)
br. 883/2004 – Članak 3. stavak 1. točka (a) – Davanja za slučaj bolesti – Pojam – Članak 4. i članak 11.
stavak 3. točka (e) – Direktiva 2004/38/EZ – Članak 7. stavak 1. točka (b) – Pravo boravka u trajanju
duljem od tri mjeseca – Uvjet raspolaganja sveobuhvatnim zdravstvenim osiguranjem – Članak 24. –
Jednako postupanje – Državljanin države članice koji nije ekonomski aktivan i koji zakonito boravi na
državnom području druge države članice – Odbijanje države članice domaćina da tu osobu uključi u svoj
sustav javnog zdravstvenog osiguranja”)**

(2021/C 349/04)

Jezik postupka: latvijski

Sud koji je uputio zahtjev

Augstākā tiesa (Senāts)

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: A

uz sudjelovanje: Latvijas Republikas Veselības ministrija

Izreka

1. Članak 3. stavak 1. točku (a) Uredbe (EZ) br. 883/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti, kako je izmijenjena Uredbom (EZ) br. 988/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009., treba tumačiti na način da usluge zdravstvene zaštite koje financira država i koje se pružaju – bez ikakve pojedinačne i diskrecijske ocjene osobnih potreba – osobama koje ulaze u kategoriju korisnika, kako je definirana nacionalnim zakonodavstvom, čine „davanja za slučaj bolesti” u smislu te odredbe i stoga ulaze u područje primjene te Uredbe br. 883/2004, kako je izmijenjena Uredbom br. 988/2009.
2. Članak 11. stavak 3. točku (e) Uredbe br. 883/2004, kako je izmijenjena Uredbom br. 988/2009, u vezi s člankom 7. stavkom 1. točkom (b) Direktive 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji slobodno se kretati i boraviti na državnom području država članica, o izmjeni Uredbe (EEZ) br. 1612/68 i stavljaju izvan snage direktiva 64/221/EEZ, 68/360/EEZ, 72/194/EEZ, 73/148/EEZ, 75/34/EEZ, 75/35/EEZ, 90/364/EEZ, 90/365/EEZ i 93/96/EEZ treba tumačiti na način da mu se protivi nacionalno zakonodavstvo koje iz prava na uključivanje u sustav javnog zdravstvenog osiguranja države članice domaćina – u svrhu korištenja uslugama zdravstvene zaštite koje financira ta država – isključuje građane Unije koji nisu ekonomski aktivni i koji su državljani druge države članice, na koje se na temelju članka 11. stavka 3. točke (e) Uredbe br. 883/2004, kako je izmijenjena Uredbom br. 988/2009, primjenjuje zakonodavstvo države članice domaćina i koji ostvaruju svoje pravo boravka na njezinu državnom području na temelju članka 7. stavka 1. točke (b) te direktive.

Nasuprot tomu, članak 4. i članak 11. stavak 3. točku (e) Uredbe br. 883/2004, kako je izmijenjena Uredbom br. 988/2009, kao i članak 7. stavak 1. točku (b) i članak 24. Direktive 2004/38 treba tumačiti na način da im se ne protivi naplatnost uključivanja takvih građana Unije u taj sustav kako bi se izbjeglo to da navedeni građani postanu nerazuman teret za javne financije države članice domaćina.

⁽¹⁾ SL C 328, 30. 9. 2019.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 15. srpnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Vrhovno sodišče Republike Slovenije – Slovenija) – B. K./Republika Slovenija (Ministrstvo za obrambo)

(Predmet C-742/19) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Zaštita sigurnosti i zdravlja radnika – Organizacija radnog vremena – Pripadnici oružanih snaga – Primjenjivost prava Unije – Članak 4. stavak 2. UEU-a – Direktiva 2003/88/EZ – Područje primjene – Članak 1. stavak 3. – Direktiva 89/391/EEZ – Članak 2. stavak 2. – Aktivnosti vojnih osoba – Pojam „radno vrijeme” – Razdoblje straže – Postupak koji se odnosi na plaću radnika”)

(2021/C 349/05)

Jezik postupka: slovenski

Sud koji je uputio zahtjev

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: B. K.

Tuženik: Republika Slovenija (Ministrstvo za obrambo)

Izreka

1. Članak 1. stavak 3. Direktive 2003/88/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 4. studenoga 2003. o određenim vidovima organizacije radnog vremena, u vezi s člankom 4. stavkom 2. UEU-a, treba tumačiti na način da je stražarska aktivnost koju obavlja vojnik isključena iz područja primjene te direktive:
 - ako se ta aktivnost obavlja u okviru njegove temeljne obuke, operativne vježbe ili vojne operacije u užem smislu, ili
 - ako predstavlja aktivnost koja je u tolikoj mjeri specifična da nije moguće uspostaviti sustav rotacije osoblja koji osigurava poštovanje zahtjeva te direktive, ili
 - ako iz svih relevantnih okolnosti proizlazi da se ta aktivnost obavlja u okviru izvanrednih događaja, čija težina i razmjer zahtijevaju usvajanje mjera nužnih za zaštitu života, zdravlja kao i sigurnosti zajednice te čije bi pravilno izvršenje bilo ugroženo kad bi se morala poštovati sva pravila predviđena navedenom direktivom, ili
 - kad bi se primjena te direktive na takvu aktivnost, putem nametanja dotičnim tijelima obveze uspostave sustava rotacije ili planiranja radnog vremena, mogla provesti samo na štetu dobrog provođenja vojnih operacija u užem smislu.
2. Članak 2. Direktive 2003/88 treba tumačiti na način da mu se ne protivi to da se razdoblje straže tijekom kojeg je vojnik dužan boraviti u krugu vojarne u koju je raspoređen, ali ondje ne obavlja stvarni posao, plati različito od razdoblja straže tijekom kojeg on stvarno ispunjava radne obveze.

⁽¹⁾ SL C 19, 20. 1. 2020.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 15. srpnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Protodikeio Athinon – Grčka) – OH/ID

(Predmet C-758/19) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Članci 268., 270., 340. i 343. UFEU-a – Protokol (br. 7) o povlasticama i imunitetima Europske unije – Članci 11., 17. i 19. – Bivši član Europske komisije – Imunitet od sudskih postupaka – Tužba zbog izvanugovorne odgovornosti – Ukidanje imuniteta – Nadležnost Suda Europske unije”)

(2021/C 349/06)

Jezik postupka: grčki

Sud koji je uputio zahtjev

Protodikeio Athinon

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: OH

Tuženik: ID

Izreka

Sud Europske unije ima isključivu nadležnost, uz isključenje nadležnosti nacionalnih sudova, za odlučivanje o tužbi zbog izvanugovorne odgovornosti koju je podnio bivši član privremenog osoblja Europske komisije zbog protupravnog postupanja koje prigovara članu te institucije čiji je on bio suradnik i koje je navodno Europsku komisiju navelo da raskine radni odnos s tim službenikom. Takva tužba mora se podnijeti protiv Unije, koju zastupa Komisija, a ne protiv člana Komisije o kojem je riječ.

⁽¹⁾ SL C 19, 20. 1. 2020.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 15. srpnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Riigikohus – Estonija) – XX/Tartu Vangla

(Predmet C-795/19) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Socijalna politika – Jednako postupanje pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja – Direktiva 2000/78/EZ – Zabrana diskriminacije na temelju invaliditeta – Članak 2. stavak 2. točka (a) – Članak 4. stavak 1. – Članak 5. – Nacionalni propis koji predviđa uvjete u vezi s oštrinom sluha zatvorskih službenika – Nepoštovanje najnižih propisanih pragova slušne percepcije – Apsolutna nemogućnost zadržavanja na radnom mjestu”)

(2021/C 349/07)

Jezik postupka: estonski

Sud koji je uputio zahtjev

Riigikohus

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: XX

Tuženik: Tartu Vangla

uz sudjelovanje: Justiitsminister, Tervise- ja tööminister, Õiguskantsler

Izreka

Članak 2. stavak 2. točku (a), članak 4. stavak 1. i članak 5. Direktive Vijeća 2000/78/EZ od 27. studenoga 2000. o uspostavi općeg okvira za jednako postupanje pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja treba tumačiti na način da im se protivi nacionalni propis koji predviđa apsolutnu nemogućnost zadržavanja na njegovu radnom mjestu zatvorskog službenika čija oštrina sluha nije u skladu s najnižim pragovima slušne percepcije utvrđenima tim propisom, a ne omogućuje provjeru može li taj službenik ispunjavati navedene dužnosti, po potrebi nakon izvršavanja razumnih prilagodbi u smislu tog članka 5.

(¹) SL C 19, 20. 1. 2020.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 15. srpnja 2021. – Savezna Republika Njemačka/Republika Poljska, Europska komisija, Republika Latvija, Republika Litva

(Predmet C-848/19 P) (¹)

(„Žalba – Članak 194. stavak 1. UFEU-a – Načelo energetske solidarnosti – Direktiva 2009/73/EZ – Unutarnje tržište prirodnog plina – Članak 36. stavak 1. – Odluka Europske komisije o izmjeni uvjeta za izuzeće plinovoda OPAL od pravila koja se odnose na pristup treće strane i regulaciju tarifa na zahtjev njemačkog regulatornog tijela – Tužba za poništenje”)

(2021/C 349/08)

Jezik postupka: poljski

Stranke

Žalitelj: Savezna Republika Njemačka (zastupnici: J. Möller i D. Klebs, agenti, uz asistenciju H. Haller, T. Heitling, L. Reiser i V. Vacha, odvjetnika)

Druge stranke u postupku: Republika Poljska (zastupnici: B. Majczyna, M. Kawnik i M. Nowacki, agenti), Europska komisija (zastupnici: O. Beynet i K. Herrmann, agenti), Republika Latvija (zastupnici: u početku K. Pommere, V. Soņeca i E. Bārdiņš, a zatim K. Pommere, V. Kalniņa i E. Bārdiņš, agenti), Republika Litva (zastupnici: R. Dzikovič i K. Dieninis, agenti)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Saveznoj Republici Njemačkoj nalaže se snošenje, osim vlastitih, troškova nastalih Republici Poljskoj.
3. Republika Latvija, Republika Litva i Europska komisija snosit će vlastite troškove.

(¹) SL C 27, 27. 1. 2020.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 15. srpnja 2021. – DK/Europska služba za vanjsko djelovanje**(Predmet C-851/19 P) ⁽¹⁾****(„Žalba – Javna služba – Stegovni postupak – Stegovna sankcija – Određivanje te sankcije – Uskraćivanje dijela iznosa mirovine – Kaznena i građanska presuda pred nacionalnim sudovima – Naknada, u cijelosti ili djelomično, nematerijalne štete prouzročene Europskoj uniji – Nerelevantnost te naknade – Članak 10. Pravilnika o osoblju za dužnosnike Europske unije – Načelo jednakog postupanja – Načelo proporcionalnosti”)**

(2021/C 349/09)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: DK (zastupnici: u početku S. Orlandi i T. Martin, a potom S. Orlandi, odvjetnici)

Druga stranka u postupku: Europska služba za vanjsko djelovanje (zastupnici: S. Marquardt i R. Spáč, agenti)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Osobi DK nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 68, 2. 3. 2020.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 15. srpnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Juzgado de lo Mercantil nº 2 de Madrid – Španjolska) – RH/AB Volvo, Volvo Group Trucks Central Europ GmbH, Volvo Lastvagnar AB, Volvo Group España SA**(Predmet C-30/20) ⁽¹⁾****(„Zahtjev za prethodnu odluku – Pravosudna suradnja u građanskim stvarima – Sudska nadležnost i izvršenje odluka u građanskim i trgovačkim stvarima – Uredba (EU) br. 1215/2012 – Članak 7. točka 2. – Nadležnost u stvarima povezanim s deliktima ili kvazideliktima – Mjesto nastanka štete – Zabranjeni sporazum za koji je utvrđeno da je protivan članku 101. UFEU-a i članku 53. Sporazuma o Europskom gospodarskom prostoru – Određivanje međunarodne i mjesne nadležnosti – Koncentracija nadležnosti u korist specijaliziranog suda”)**

(2021/C 349/10)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado de lo Mercantil nº 2 de Madrid

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: RH

Tuženici: AB Volvo, Volvo Group Trucks Central Europ GmbH, Volvo Lastvagnar AB, Volvo Group España SA

Izreka

Članak 7. točku 2. Uredbe (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o [sudskoj] nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima treba tumačiti na način da na tržištu na koje utječu tajni dogovori o utvrđivanju i povećavanju cijena robe, za odlučivanje, po osnovi mjesta nastanka štete, o tužbi za naknadu štete prouzročene tim dogovorima protivnima članku 101. UFEU-a, međunarodno i mjesno nadležan jest bilo sud na čijem je području poduzeće koje se smatra oštećenim kupilo robu koja je pod utjecajem tih dogovora, ili, u slučaju kad je to poduzeće izvršilo kupnju u više mjesta, sud na čijem se području nalazi registrirano sjedište tog poduzeća.

(¹) SL C 161, 11. 5. 2020.

Presuda Suda (peto vijeće) od 15. srpnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Administratīvā apgabaltiesa – Latvija) – „Latvijas dzelzceļš” VAS/Valsts dzelzceļa administrācija

(Predmet C-60/20) (¹)

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Željeznički prijevoz – Direktiva 2012/34/EU – Jedinstveni Europski željeznički prostor – Članak 13. stavci 2. i 6. – Pristup uslužnim objektima i uslugama povezanim sa željeznicom – Uredba (EU) 2017/2177 – Prenamijena objekta – Ovlasti regulatornog tijela”)

(2021/C 349/11)

Jezik postupka: latvijski

Sud koji je uputio zahtjev

Administratīvā apgabaltiesa

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: „Latvijas dzelzceļš” VAS

Tuženik: Valsts dzelzceļa administrācija

uz sudjelovanje: „Baltijas Ekspresis” AS,

Izreka

1. Članak 13. stavke 2. i 6. Direktive 2012/34/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 21. studenoga 2012. o uspostavi jedinstvenog Europskog željezničkog prostora treba tumačiti na način da se obveza pružanja svim željezničkim prijevoznicima, na nediskriminirajući način, pristupa uslužnim objektima u smislu članka 3. točke 11. te direktive, koji su navedeni u njezinu Prilogu II. točki 2., ne može nametnuti vlasnicima takvih objekata koji nisu njihovi operatori.
2. Članak 13. stavak 6. Direktive 2012/34 treba tumačiti na način da se ne primjenjuje na situaciju u kojoj vlasnik zgrade u kojoj se nalazi uslužni objekt u smislu članka 3. točke 11. te direktive, koji se koristi, želi okončati ugovor o zakupu koji se odnosi na tu zgradu kako bi ju prenamijenio za vlastitu uporabu.

(¹) SL C 161, 11. 5. 2020.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 15. srpnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesgerichtshof – Njemačka) – DocMorris NV / Apothekerkammer Nordrhein

(Predmet C-190/20) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Lijekovi za humanu primjenu koji se izdaju na liječnički recept – Direktiva 2001/83/EZ – Područje primjene – Oglašavanje dopisne ljekarne kojim se ne nastoji utjecati na kupčev izbor određenog lijeka, nego na izbor ljekarne – Nagradna igra – Slobodno kretanje robe – Nacionalni propis – Zabrana nuđenja, najavljivanja ili davanja pogodnosti i drugih reklamnih darova u području terapijskih proizvoda – Načini prodaje koji su izvan područja primjene članka 34. UFEU-a)

(2021/C 349/12)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: DocMorris NV

Tuženik: Apothekerkammer Nordrhein

Izreka

1. Direktivu 2001/83/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. studenoga 2001. o zakoniku Zajednice o lijekovima za humanu primjenu, kako je izmijenjena Direktivom 2012/26/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012., treba tumačiti na način da se ona ne primjenjuje na nacionalni propis kojim se ljekarni koja dopisno prodaje lijekove zabranjuje organiziranje reklamne kampanje u obliku nagradne igre kojom se sudionicima omogućuje dobivanje predmeta za svakodnevnu upotrebu koji nisu lijekovi, pri čemu je za sudjelovanje u toj igri potrebno poslati narudžbenicu za lijek za humanu primjenu koji se izdaje na liječnički recept, uz prilaganje tog recepta.
2. Članak 34. UFEU-a treba tumačiti na način da mu se ne protivi takav nacionalni propis.

⁽¹⁾ SL C 279, 24. 8. 2020.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 15. srpnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal de première instance du Luxembourg – Belgija) – BJ/État belge

(Predmet C-241/20) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Slobodno kretanje radnika – Slobodno kretanje kapitala – Porez na dohodak – Zakonodavstvo o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja – Dohoci ostvareni u državi članici koja nije država članica boravka – Načini izračuna oslobođenja u državi članici boravka – Gubitak dijela koristi od određenih poreznih olakšica)

(2021/C 349/13)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal de première instance du Luxembourg

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: BJ

Tuženik: État belge

Izreka

1. Članak 45. UFEU-a treba tumačiti na način da mu se protivi porezni propis države članice čija primjena ima za posljedicu to da porezni obveznik koji boravi u toj državi članici gubi u okviru izračuna svojeg poreza na dohodak u navedenoj državi članici dio koristi od poreznih olakšica koje je ona njime priznala jer ostvaruje primitak od rada na temelju obavljanja nesamostalne profesionalne djelatnosti u drugoj državi članici, koji je oporeziv u toj potonjoj državi članici i oslobođen od poreza u državi članici boravka na temelju bilateralnog ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja.
2. Okolnost da dotični porezni obveznik ne ostvaruje značajan dohodak u državi članici boravka ne utječe na odgovor na prvo prethodno pitanje jer mu ta država članica može priznati predmetne porezne olakšice.
3. Okolnost da se dotični porezni obveznik na temelju ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja između države članice boravka i države članice zaposlenja koristio, u okviru oporezivanja dohodaka koje je ostvario u drugoj državi članici, poreznim olakšicama predviđenima poreznim zakonodavstvom te države članice ne utječe na odgovor na prvo prethodno pitanje, s obzirom na to da ni taj ugovor ni porezni propis države članice boravka ne predviđaju uzimanje u obzir tih olakšica i na to da te olakšice ne uključuju određene pogodnosti na koje taj porezni obveznik u načelu ima pravo u državi članici boravka.
4. Okolnost da je u državi članici zaposlenja dotični porezni obveznik ostvario umanjenje poreza u iznosu koji je barem jednak iznosu poreznih olakšica koje je izgubio u državi članici boravka ne utječe na odgovor na prvo prethodno pitanje.
5. Članak 63. stavak 1. i članak 65. stavak 1. točku (a) UFEU-a treba tumačiti na način da im se protivi porezni propis države članice čija primjena ima za posljedicu to da porezni obveznik koji boravi u toj državi članici gubi dio koristi od poreznih olakšica koje ona priznaje jer ostvaruje dohotke od stana čiji je on vlasnik u drugoj državi članici, pri čemu su oni oporezivi u toj potonjoj državi članici i oslobođeni od poreza u prvoj državi članici na temelju bilateralnog ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja.

(¹) SL C 297, 7. 9. 2020.

Presuda Suda (šesto vijeće) od 15. srpnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Conseil d'État – Francuska) – BEMH, Conseil national des centres commerciaux / Premier ministre, Ministère de l'Économie, des Finances et de la Relance, Ministre de la cohésion des territoires et des relations avec les collectivités territoriales

(Predmet C-325/20) (¹)

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Direktiva 2006/123/EZ – Članak 14. točka 6. – Sloboda poslovnog nastana – Ovlaštenje za komercijalno iskorištavanje koje izdaje kolegijalno tijelo – Tijelo koje se osobito sastoji od kvalificiranih predstavnika gospodarske strukture – Osobe koje mogu biti konkurentni operatori podnositelji zahtjeva za ovlaštenje ili njihovi predstavnici – Zabrana”)

(2021/C 349/14)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Conseil d'État

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: BEMH, Conseil national des centres commerciaux

Tuženici: Premier ministre, Ministère de l'Économie, des Finances et de la Relance, Ministre de la cohésion des territoires et des relations avec les collectivités territoriales

Izreka

Članak 14. točku 6. Direktive 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu treba tumačiti na način da mu se protivi nacionalni propis kojim je predviđeno da u kolegijalnom tijelu nadležnom za davanje mišljenja o izdavanju ovlaštenja za komercijalno iskorištavanje budu prisutne kvalificirane osobe koje predstavljaju gospodarsku strukturu u relevantnom području obuhvata, i to čak ako one ne sudjeluju u glasovanju o zahtjevu za izdavanje ovlaštenja, nego samo iznose stanje te gospodarske strukture i učinak predmetnog projekta na tu strukturu, pod uvjetom da postojeći ili potencijalni konkurenti podnositelja zahtjeva sudjeluju u imenovanju navedenih osoba.

(¹) SL C 339, 12. 10. 2020.

Presuda Suda (deseto vijeće) od 15. srpnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Hof van beroep te Antwerpen – Belgija) – Openbaar Ministerie, Federale Overheidsdienst Financiën / Profit Europe NV, Gosselin Forwarding Services NV

(Predmet C-362/20) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku – Trgovinska politika – Uredba (EU) br. 1071/2012 – Provedbena uredba (EU) br. 430/2013 – Zajednička carinska tarifa – Razvrstavanje u Carinsku tarifu – Kombinirana nomenklatura – Tarifni podbrojevi 7307 11 10, 7307 19 10 i 7307 19 90 – Doseg – Razvrstavanje u Carinsku tarifu koje proizlazi iz presude Suda – Konačne antidampinške pristojbe na uvoz lijevanog pribora za cijevi s navojem, od temperiranog lijevanog željeza – Primjenjivost konačnih antidampinških pristojbi na lijevani pribor za cijevi s navojem, od lijevanog željeza sa sferoidnim grafitom)

(2021/C 349/15)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Hof van beroep te Antwerpen

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Openbaar Ministerie, Federale Overheidsdienst Financiën

Tuženici: Profit Europe NV, Gosselin Forwarding Services NV

Izreka

Uredbu Komisije (EU) br. 1071/2012 od 14. studenoga 2012. o uvođenju privremene antidampinške pristojbe na uvoz lijevanog pribora za cijevi s navojem, od temperiranog lijevanog željeza, podrijetlom iz Narodne Republike Kine i Tajlanda i Provedbenu uredbu Vijeća (EU) br. 430/2013 od 13. svibnja 2013. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe uvedene na uvoz lijevanog pribora za cijevi s navojem, od temperiranog lijevanog željeza, podrijetlom iz Narodne Republike Kine i Tajlanda i prekidu postupka u vezi s Indonezijom, u njezinoj verziji koja je prethodila izmjenama koje su u odnosu na nju izvršene Provedbenom uredbom Komisije (EU) 2019/262 od 14. veljače 2019., treba tumačiti na način da se privremene i konačne antidampinške pristojbe uvedene tim uredbama primjenjuju na lijevani pribor za cijevi s navojem, od lijevanog željeza sa sferoidnim grafitom, podrijetlom iz Kine.

(¹) SL C 399, 23. 11. 2020.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 15. srpnja 2021. – Europska komisija / Landesbank Baden-Württemberg (C-584/20 P), Jedinstveni sanacijski odbor / Landesbank Baden-Württemberg (C-621/20 P)

(Spojeni predmeti C-584/20 P i C-621/20 P) ⁽¹⁾

(„Žalba – Bankovna unija – Jedinstveni mehanizam za sanaciju (SRM) – Jedinstveni fond za sanaciju (SRF) – Izračun *ex ante* doprinosâ za 2017. – Potvrda vjerodostojnosti odluke Jedinstvenog sanacijskog odbora (SRB) – Obveza obrazlaganja – Povjerljivi podaci – Zakonitost Delegirane uredbe (EU) 2015/63”)

(2021/C 349/16)

Jezik postupka: njemački

Stranke

(predmet C-584/20 P)

Žalitelj: Europska komisija (zastupnici: D. Triantafyllou, A. Nijenhuis, V. Di Bucci i A. Steiblytė, agenti)

Druge stranke u postupku: Landesbank Baden-Württemberg (zastupnici: H. Berger i M. Weber, *Rechtsanwälte*), Jedinstveni sanacijski odbor (SRB) (zastupnici: K.-P. Wojcik, P. A. Messina, J. Kerlin i H. Ehlers, agenti, uz asistenciju H.-G. Kamanna i P. Gey, *Rechtsanwälte* i F. Louis, *avocat*)

Intervenijent u potporu tužitelju: Kraljevina Španjolska (zastupnik: J. Rodríguez de la Rúa Puig, agent)

Intervenijenti u potporu Landesbank Baden-Württemberg: Fédération bancaire française (zastupnici: A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi i M. Dalon, *avocats*)

(predmet C-621/20 P)

Žalitelj: Jedinstveni sanacijski odbor (SRB) (zastupnici: K. P. Wojcik, P. A. Messina, J. Kerlin i H. Ehlers, agenti, uz asistenciju H. G. Kamanna i P. Gey, *Rechtsanwälte*, i F. Louis, *avocat*)

Druge stranke u postupku: Landesbank Baden-Württemberg (zastupnici: H. Berger i M. Weber, *Rechtsanwälte*), Europska komisija (zastupnici D. Triantafyllou, A. Nijenhuis, V. Di Bucci i A. Steiblytė, agenti)

Intervenijent u potporu tužitelju: Kraljevina Španjolska (zastupnik: J. Rodríguez de la Rúa Puig, agent)

Intervenijenti u potporu Landesbank Baden-Württemberg: Fédération bancaire française (zastupnici: A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi i M. Dalon, *avocats*)

Izreka

1. Ukida se presuda Općeg suda Europske unije od 23. rujna 2020., Landesbank Baden-Württemberg/SRB (T-411/17, EU:T:2020:435).
2. Odluka Jedinstvenog sanacijskog odbora, donesena na njegovoj izvršnoj sjednici od 11. travnja 2017., o izračunu *ex ante* doprinosâ Jedinstvenom fondu za sanaciju za 2017. (SRB/ES/SRF/2017/05) poništava se u dijelu u kojem se odnosi na društvo Landesbank Baden-Württemberg.
3. Učinci odluke Jedinstvenog sanacijskog odbora, donesene na njegovoj izvršnoj sjednici od 11. travnja 2017., o izračunu *ex ante* doprinosâ Jedinstvenom fondu za sanaciju za 2017. (SRB/ES/SRF/2017/05), u dijelu u kojem se odnosi na društvo Landesbank Baden-Württemberg, održavaju se na snazi dok u razumnom roku, koji ne može biti dulji od šest mjeseci od datuma objave ove presude, na snagu ne stupi nova odluka Jedinstvenog sanacijskog odbora kojom se utvrđuje *ex ante* doprinos te institucije Jedinstvenom fondu za sanaciju za 2017.
4. Europska komisija snosi vlastite troškove u vezi s prvostupanjskim i žalbenim postupkom.

5. Jedinствени sanacijski odbor snosi, osim vlastitih troškova u vezi s prvostupanjskim i žalbenim postupkom, i troškove društva Landesbank Baden-Württemberg u vezi s prvostupanjskim postupkom.
6. Društvo Landesbank Baden-Württemberg, Fédération bancaire française i Kraljevina Španjolska snose vlastite troškove u vezi sa žalbenim postupkom.

(¹) SL C 423, 7. 12. 2020.
SL C 443, 21. 12. 2020.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 15. srpnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Appeal Tribunal (Northern Ireland) – Ujedinjena Kraljevina) – CG/The Department for Communities in Northern Ireland

(Predmet C-709/20) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku – Građanstvo Unije – Državljanin države članice bez gospodarske djelatnosti koji boravi na području druge države članice na temelju nacionalnog prava – Članak 18. prvi stavak UFEU-a – Nediskriminacija na temelju državljanstva – Direktiva 2004/38/EZ – Članak 7. – Uvjeti za stjecanje prava boravka duljeg od tri mjeseca – Članak 24. – Socijalna pomoć – Pojam – Jednako postupanje – Sporazum o povlačenju Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske – Prijelazno razdoblje – Nacionalna odredba koja iz prava na socijalnu pomoć isključuje građane Unije koji na temelju nacionalnog prava imaju pravo privremenog boravka – Povelja Europske unije o temeljnim pravima – Članci 1., 7. i 24.)

(2021/C 349/17)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

Appeal Tribunal (Northern Ireland)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: CG

Tuženik: The Department for Communities in Northern Ireland

Izreka

Članak 24. Direktive 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji slobodno se kretati i boraviti na području države članice, o izmjeni Uredbe (EEZ) br. 1612/68 i stavljanju izvan snage direktiva 64/221/EEZ, 68/360/EEZ, 72/194/EEZ, 73/148/EEZ, 75/34/EEZ, 75/35/EEZ, 90/364/EEZ, 90/365/EEZ i 93/96/EEZ treba tumačiti na način da mu se ne protivi propis države članice domaćina koji iz prava na socijalnu pomoć isključuje ekonomski neaktivne građane Unije koji nemaju dostatna sredstva i kojima je navedena država odobrila pravo na privremeni boravak, iako su ta davanja zajamčena državljanima dotične države članice koji se nalaze u istoj situaciji.

Međutim, pod uvjetom da građanin Unije na temelju nacionalnog prava zakonito boravi na području države članice različite od one čiji je državljanin, nacionalna tijela nadležna za dodjelu socijalnih pomoći moraju provjeriti da odbijanje dodjele takvih davanja na temelju tog propisa ne izlaže tog građanina, kao ni djecu koju uzdržava, konkretnoj i trenutačnoj opasnosti od povrede njihovih temeljnih prava, kako su utvrđena člancima 1., 7. i 24. Povelje Europske unije o temeljnim pravima. Ako navedeni građanin nema nikakva sredstva za podmirivanje vlastitih potreba i potreba svoje djece, a sam je, ta tijela moraju osigurati da u slučaju odbijanja davanja socijalne pomoći isti građanin ipak može živjeti sa svojom djecom u dostojnim uvjetima. U okviru tog ispitivanja navedena tijela mogu uzeti u obzir sva pomoćna sredstva predviđena nacionalnim pravom na koja dotični građanin i njegova djeca stvarno imaju pravo.

(¹) SL C 110, 29. 3. 2021.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. travnja 2021. uputio Tribunalul Giurgiu (Rumunjska) – C.I.
I./Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Tribunalul Giurgiu**

(Predmet C-244/21)

(2021/C 349/18)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunalul Giurgiu.

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: C.I.I.

Tuženik: Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Tribunalul Giurgiu.

Rješenjem od 1. srpnja 2021. Sud (deseto vijeće) proglasio se očito nenadležnim za odgovoriti na pitanje koje mu je odlukom od 9. travnja 2021. uputio Tribunalul Giurgiu (Rumunjska).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. travnja 2021. uputio Curte de Casație și Justiție
(Rumunjska) – Uniqa Asigurări SA/Agencia Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de
Soluționare a Contestațiilor, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili**

(Predmet C-267/21)

(2021/C 349/19)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Înalta Curte de Casație și Justiție

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Uniqa Asigurări SA

Tuženici: Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

Prethodna pitanja

Mogu li prilikom tumačenja odredbi članka 59. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost ⁽¹⁾, usluge upravljanja štetama i likvidacije šteta koje, u ime i za račun osiguravajućeg društva, pružaju društva koja obavljaju funkciju predstavnika osiguranja za određeno osiguravajuće društvo, biti obuhvaćene kategorijom usluga konzultanata, inženjera, konzultantskih biroa, odvjetnika, računovođa i ostalih sličnih usluga kao i obrade podataka i pružanja informacija?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL 2006., L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.)

Žalba koju je 21. svibnja 2021. podnio Ryanair DAC protiv presude Općeg suda (deseto prošireno vijeće) od 14. travnja 2021. u predmetu T-379/20, Ryanair/Komisija (SAS, Švedska; Covid-19)

(Predmet C-320/21 P)

(2021/C 349/20)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Ryanair DAC (zastupnici: E. Vahida, F.-C. Lapr votte, S. Rating, I.-G. Metaxas-Maranghidis i V. Blanc, odvjetnici)

Druge stranke u postupku: Europska komisija, Francuska Republika, Kraljevina Švedska, SAS AB

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine pobijanu presudu;
- u skladu s člancima 263. i 264. UFEU-a utvrdi da je Odluka Komisije C(2020) 2784 *final* od 24. travnja 2020. o državnoj potpori SA.57061 (2020/N) – Švedska – Naknada štete koju je društvu Scandinavian Airlines uzrokovala pandemija bolesti COVID-19 ništava; i
- naloži Komisiji snošenje vlastitih troškova, kao i troškova društva Ryanair te naloži intervenijentima u prvostupanjskom postupku i onima u žalbenom postupku (ako ih ima) snošenje vlastitih troškova.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog svojoj žalbi, žalitelj ističe šest žalbenih razloga.

Prvi žalbeni razlog: Opći sud počinio je pogrešku koja se tiče prava time što je odbacio žaliteljev argument o tome da je Komisija povrijedila zahtjev prema kojemu potpora dodijeljena u skladu s člankom 107. stavkom 2. točkom (b) UFEU-a ne smije biti namijenjena naknadi štete koju je pretrpio samo jedan oštećenik.

Drugi žalbeni razlog: Opći sud počinio je pogrešku koja se tiče prava i očito iskrivio činjenice time što je primijenio članak 107. stavak 2. točku (b) UFEU-a i načelo proporcionalnosti vezano za štetu koju je društvu SAS AB uzrokovala pandemija bolesti COVID-19.

Treći žalbeni razlog: Opći sud počinio je pogrešku koja se tiče prava time što je odbacio žaliteljev argument da je načelo nediskriminacije neopravdano povrijeđeno.

Četvrti žalbeni razlog: Opći sud počinio je pogrešku koja se tiče prava te je očito iskrivio činjenice time što je odbacio žaliteljev argument o povredi slobode poslovnog nastana i slobode pružanja usluga.

Peti žalbeni razlog: Opći sud počinio je pogrešku koja se tiče prava te je očito iskrivio činjenice vezano za to što nije pokrenut formalni istražni postupak.

Šesti žalbeni razlog: Opći sud počinio je pogrešku koja se tiče prava te je očito iskrivio činjenice vezano za nepostojanje obrazloženja.

Žalba koju je 21. svibnja 2021. podnio Ryanair DAC protiv presude Općeg suda (deseto prošireno vijeće) od 14. travnja 2021. u predmetu T-378/20, Ryanair/Komisija (SAS, Danska; Covid-19)

(Predmet C-321/21 P)

(2021/C 349/21)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Ryanair DAC (zastupnici: E. Vahida, F.-C. Laprévotte, S. Rating, I.-G. Metaxas-Maranghidis i V. Blanc, odvjetnici)

Druge stranke u postupku: Europska komisija, Kraljevina Danska, Francuska Republika, SAS AB

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine pobijanu presudu;
- u skladu s člancima 263. i 264. UFEU-a utvrdi da je Odluka Komisije C(2020) 2416 *final* od 15. travnja 2020. o državnoj potpori SA.56795 (2020/N) – Danska – Naknada štete koju je društvu Scandinavian Airlines uzrokovala pandemija bolesti COVID-19 ništava; i
- naloži Komisiji snošenje vlastitih troškova, kao i troškova društva Ryanair te naloži intervenijentima u prvostupanjskom postupku i onima u žalbenom postupku (ako ih ima) snošenje vlastitih troškova.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog svojoj žalbi, žalitelj ističe šest žalbenih razloga.

Prvi žalbeni razlog: Opći sud počinio je pogrešku koja se tiče prava time što je odbacio žaliteljev argument o tome da je Komisija povrijedila zahtjev prema kojemu potpora dodijeljena u skladu s člankom 107. stavkom 2. točkom (b) UFEU-a ne smije biti namijenjena naknadi štete koju je pretrpio samo jedan oštećenik.

Drugi žalbeni razlog: Opći sud počinio je pogrešku koja se tiče prava i očito iskrivio činjenice time što je primijenio članak 107. stavak 2. točku (b) UFEU-a i načelo proporcionalnosti vezano za štetu koju je društvu SAS AB uzrokovala pandemija bolesti COVID-19.

Treći žalbeni razlog: Opći sud počinio je pogrešku koja se tiče prava time što je odbacio žaliteljev argument da je načelo nediskriminacije neopravdano povrijeđeno.

Četvrti žalbeni razlog: Opći sud počinio je pogrešku koja se tiče prava te je očito iskrivio činjenice time što je odbacio žaliteljev argument o povredi slobode poslovnog nastana i slobode pružanja usluga.

Peti žalbeni razlog: Opći sud počinio je pogrešku koja se tiče prava te je očito iskrivio činjenice vezano za to što nije pokrenut formalni istražni postupak.

Šesti žalbeni razlog: Opći sud počinio je pogrešku koja se tiče prava te je očito iskrivio činjenice vezano za nepostojanje obrazloženja.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 27. svibnja 2021. uputio Landesgericht Korneuburg (Austrija) –
L GmbH/F GmbH, BW, SW**

(Predmet C-336/21)

(2021/C 349/22)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landesgericht Korneuburg

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: L GmbH

Druge stranke u žalbenom postupku: F GmbH, BW, SW

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 5. stavak 3. Uredbe (EZ) br. 261/2004 ⁽¹⁾ tumačiti na način da zračni prijevoznik nije dužan platiti odštetu u skladu s člankom 7. te uredbe ako na konačno odredište putnika stigne sa zakašnjenjem od 7 sati i 41 minutu jer je dva leta prije toga leta zrakoplov oštećen udarom groma; tehničar društva za održavanje koje je zračni prijevoznik ovlastio i koji je konzultiran nakon slijetanja pronašao je samo manja oštećenja koja ipak ne utječu na mogućnost funkcioniranja zrakoplova („some minor findings”); let prije ovog leta bio je izveden; međutim, tijekom *Pre-Flight-Checka* prije izvođenja prethodnog leta pokazalo se da se zrakoplov za sada ne može koristiti; i da je zračni prijevoznik zbog toga umjesto prvotno predviđenog i oštećenog zrakoplova koristio zamjenski zrakoplov koji je izveo prethodni let s kašnjenjem u polasku od 7 sati i 40 minuta?
2. Treba li članak 5. stavak 3. Uredbe 261/2004 tumačiti na način da u mjere koje se razumno mogu očekivati od zračnog prijevoznika ulazi ta da se putnicima ponudi promjena rezervacije na drugi let kojim bi oni na svoje konačno odredište stigli s manjim kašnjenjem, iako je zračni prijevoznik let umjesto sa zrakoplovom koji se više nije mogao koristiti izveo sa zamjenskim zrakoplovom kojim su putnici na svoje konačno odredište stigli s dužim kašnjenjem?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcanja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 (SL 2004., L 46, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 21. i ispravak SL 2019., L 119, str. 202.).

**Žalba koju je 4. lipnja 2021. podnio Ryanair DAC protiv presude Općeg suda (deseto prošireno
vijeće) od 14. travnja 2021. u predmetu T-388/20, Ryanair/Komisija (Finnair I; Covid-19)**

(Predmet C-353/21 P)

(2021/C 349/23)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Ryanair DAC (zastupnici: E. Vahida, F.-C. Lapr votte, S. Rating, I.-G. Metaxas-Maranghidis i V. Blanc, odvjetnici)

Druge stranke u postupku: Europska komisija, Kraljevina Španjolska, Francuska Republika, Republika Finska

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine pobijanu presudu;
- u skladu s člancima 263. i 264. UFEU-a utvrdi da je Odluka Komisije C(2020) 3387 *final* od 18. svibnja 2020. o državnoj potpori SA.56809 (2020/N) – Finska – COVID-19: državno jamstvo odobreno društvu Finnair ništava; i
- naloži Komisiji snošenje vlastitih troškova, kao i troškova društva Ryanair te naloži intervenijentima u prvostupanjskom postupku i onima u žalbenom postupku (ako ih ima) snošenje vlastitih troškova.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog svojoj žalbi, žalitelj ističe pet žalbenih razloga.

Prvi žalbeni razlog: Opći sud počinio je pogrešku koja se tiče prava i očito iskrivio činjenice time što je odbacio žaliteljev tužbeni razlog koji se odnosio na povredu članka 107. stavka 3. točke (b) UFEU-a.

Drugi žalbeni razlog, Opći sud povrijedio je pravo Unije jer je odbacio žaliteljev argument da je načelo nediskriminacije neopravdano povrijeđeno.

Treći žalbeni razlog, Opći sud počinio je pogrešku koja se tiče prava te je očito iskrivio činjenice vezano za žaliteljev argument o povredi slobode poslovnog nastana i slobode pružanja usluga.

Četvrti žalbeni razlog, Opći sud počinio je pogrešku koja se tiče prava te je očito iskrivio činjenice vezano za to što nije pokrenut formalni istražni postupak.

Peti žalbeni razlog, Opći sud počinio je pogrešku koja se tiče prava te je očito iskrivio činjenice vezano za nepostojanje obrazloženja.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 4. lipnja 2021. uputio Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litva) – R.J. R./Valstybės įmonė Registrų centras

(Predmet C-354/21)

(2021/C 349/24)

Jezik postupka: litavski

Sud koji je uputio zahtjev

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: R.J. R.

Tuženik: Valstybės įmonė Registrų centras

Prethodno pitanje

Treba li članak 1. stavak 2. točku (l) i članak 69. stavak 5. Uredbe (EU) br. 650/2012⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2012. o nadležnosti, mjerodavnom pravu, priznavanju i izvršavanju odluka i prihvaćanju i izvršavanju javnih isprava u nasljednim stvarima i o uspostavi Europske potvrde o nasljeđivanju tumačiti na način da im se ne protive pravna pravila države članice u kojoj se nalazi nepokretna imovina prema kojima se prava vlasništva mogu upisati u zemljišne knjige na temelju Europske potvrde o nasljeđivanju samo ako su svi podaci potrebni za upis navedeni u Europskoj potvrdi o nasljeđivanju?

⁽¹⁾ SL 2012 L 201, str. 107.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. lipnja 2021. uputio Corte dei Conti (Italija) – Ferrovienord SpA/Istituto Nazionale di Statistica – ISTAT

(Predmet C-363/21)

(2021/C 349/25)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Corte dei Conti

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Ferrovienord SpA

Tuženik: Istituto Nazionale di Statistica – ISTAT

Druge stranke: Procura generale della Corte dei conti, Ministero dell'Economia e delle Finanze

Prethodna pitanja

1. Protivi li se pravilu o izravnoj ESA-e 2010. ⁽¹⁾ i načelu korisnog učinka te uredbe i br. 85/2011 ⁽²⁾ nacionalno zakonodavstvo kojim se nadležnost nacionalnog suda koji je nadležan za pravilnu primjenu ESA-e 2010. ograničava samo u svrhu nacionalnog zakonodavstva o ograničavanju javnih izdataka, čime se onemogućuje glavni korisni učinak propisa [prava Unije], odnosno provjera transparentnosti i pouzdanosti proračunskih salda na temelju koje se utvrđuje konvergencija Italije u smjeru [srednjoročnog proračunskog cilja]?
2. Protivi li se pravilu o izravnoj primjenjivosti ESA-e 2010. i načelu korisnog učinka te uredbe i Direktive br. 85/2011, u pogledu organizacijskog razdvajanja proračunskih tijela od nadzornih tijela, nacionalno zakonodavstvo kojim se učinci odluke nacionalnog suda koji je nadležan za pravilnu primjenu ESA-e 2010. ograničavaju samo u svrhu nacionalnog zakonodavstva o ograničavanju javnih izdataka, čime se onemogućuje svaki neovisan nadzor subjektivnog ograničavanja računa talijanske javne uprave (kako se kvalificira u svrhu [prava Unije]) na temelju kojeg se provjerava konvergencija Italije u smjeru srednjoročnog proračunskog cilja?
3. Protivi li se načelu vladavine prava, u obliku djelotvornosti sudske zaštite i ekvivalentnosti pravnih lijekova, nacionalno zakonodavstvo koje:
 - a. onemogućuje bilo kakvu sudsku provjeru u pogledu toga je li ISTAT, u svrhu razgraničenja sektora S.13., pravilno primijenio ESA-u 2010. i stoga provjeru u pogledu točnosti, transparentnosti i pouzdanosti proračunskih salda na temelju koje se provjerava konvergencija Italije u smjeru srednjoročnog proračunskog cilja (povreda načela djelotvornosti zaštite);
 - b. izlaže tužitelja, u slučaju da se i na temelju zakona koji se tumači vjerodostojno, smatra pravilnim tumačenjem pravnog pravila koje predlažu tužena upravna tijela, dvostrukoj obvezi podnošenja sudske žalbe i posljedičnim opasnostima od izricanja kontradiktornih presuda o postojanju određenog statusa prava [Unije], pri čemu se zapravo onemogućuje djelotvorna zaštita njegova prava koja se pravodobno zahtijeva za izvršenje obveza koje proizlaze iz tog prava (odnosno financijske godine) i narušava pravna sigurnost u pogledu postojanja statusa javne uprave;
 - c. ako se, i na temelju zakona koji se tumači vjerodostojno, smatra pravilnim tumačenje pravnog pravila koje predlažu tužena upravna tijela, to nacionalno zakonodavstvo predviđa da odluku o pravilnosti ograničenja proračuna treba donijeti sud različit od suda kojem talijanski Ustav dodjeljuje nadležnost u pogledu proračunskog prava?

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 549/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. svibnja 2013. o Europskom sustavu nacionalnih i regionalnih računa u Europskoj uniji (SL 2013., L 174, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 10., svezak 8., str. 3.)

⁽²⁾ Direktiva Vijeća 2011/85/EU od 8. studenoga 2011. o zahtjevima za proračunske okvire država članica (SL 2011., L 306, str. 41.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 9., str. 122.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. lipnja 2021. uputio dal Corte dei Conti (Italija) – Federazione Italiana Triathlon/Istituto Nazionale di Statistica – ISTAT, Ministero dell'Economia e delle Finanze

(Predmet C-364/21)

(2021/C 349/26)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Corte dei Conti

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Federazione Italiana Triathlon

Tuženici: Istituto Nazionale di Statistica – ISTAT, Ministero dell'Economia e delle Finanze

Druga stranka: Procura generale della Corte dei conti

Prethodna pitanja

1. Protivi li se pravilu o izravnoj primjenjivosti ESA-e 2010. ⁽¹⁾ i načelu korisnog učinka te uredbe i Direktive br. 85/2011 ⁽²⁾ nacionalno zakonodavstvo kojim se nadležnost nacionalnog suda koji je nadležan za pravilnu primjenu ESA-e 2010. ograničava samo u svrhu nacionalnog zakonodavstva o ograničavanju javnih izdataka, čime se onemogućuje glavni korisni učinak propisa [prava Unije], odnosno provjera transparentnosti i pouzdanosti proračunskih salda na temelju koje se utvrđuje konvergencija Italije u smjeru srednjoročnog proračunskog cilja?
2. Protivi li se pravilu o izravnoj primjenjivosti ESA-e 2010. i načelu korisnog učinka te uredbe i Direktive br. 85/2011, u pogledu organizacijskog razdvajanja proračunskih tijela od nadzornih tijela, nacionalno zakonodavstvo kojim se učinci odluke nacionalnog suda koji je nadležan za pravilnu primjenu ESA-e 2010. ograničavaju samo u svrhu nacionalnog zakonodavstva o ograničavanju javnih izdataka, čime se onemogućuje svaki neovisan nadzor subjektivnog ograničavanja računa talijanske javne uprave (kako se kvalificira u svrhu [prava Unije]) na temelju kojeg se provjerava konvergencija Italije u smjeru srednjoročnog proračunskog cilja?
3. Protivi li se načelu vladavine prava, u obliku djelotvornosti sudske zaštite i ekvivalentnosti pravnih lijekova, nacionalno zakonodavstvo koje:
 - a. onemogućuje bilo kakvu sudsku provjeru u pogledu toga je li ISTAT, u svrhu razgraničenja sektora S.13., pravilno primijenio ESA-u 2010. i stoga provjeru u pogledu točnosti, transparentnosti i pouzdanosti proračunskih salda na temelju koje se provjerava konvergencija Italije u smjeru srednjoročnog proračunskog cilja (povreda načela djelotvornosti zaštite);
 - b. izlaže tužitelja, u slučaju da se i na temelju zakona koji se tumači vjerodostojno, smatra pravilnim tumačenjem pravnog pravila koje predlažu tužena upravna tijela, dvostrukoj obvezi podnošenja sudske žalbe i posljedičnim opasnostima od izricanja kontradiktornih presuda o postojanju određenog statusa prava [Unije], pri čemu se zapravo onemogućuje djelotvorna zaštita njegova prava koja se pravodobno zahtijeva za izvršenje obveza koje proizlaze iz tog prava (odnosno financijske godine) i narušava pravna sigurnost u pogledu postojanja statusa javne uprave;
 - c. ako se, i na temelju zakona koji se tumači vjerodostojno, smatra pravilnim tumačenje pravnog pravila koje predlažu tužena upravna tijela, to nacionalno zakonodavstvo predviđa da odluku o pravilnosti ograničenja proračuna treba donijeti sud različit od suda kojem talijanski Ustav dodjeljuje nadležnost u pogledu proračunskog prava?

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 549/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. svibnja 2013. o Europskom sustavu nacionalnih i regionalnih računa u Europskoj uniji (SL 2013., L 174, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 10., svezak 8., str. 3.)

⁽²⁾ Direktiva Vijeća 2011/85/EU od 8. studenoga 2011. o zahtjevima za proračunske okvire država članica (SL 2011., L 306, str. 41.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 9., str. 122.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. lipnja 2021. uputio Landgericht München (Njemačka) –
DOMUS-SOFTWARE-AG/Marc Braschoß Immobilien GmbH**

(Predmet C-370/21)

(2021/C 349/27)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landgericht München

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: DOMUS-SOFTWARE-AG

Druga stranka u žalbenom postupku: Marc Braschoß Immobilien GmbH

Prethodno pitanje

Treba li članak 6. stavke 1. i 2. Direktive 2011/7/EU ⁽¹⁾ u vezi s člankom 3. Direktive 2011/7 tumačiti na način da u slučaju periodičnih potraživanja naknade iz jedinstvenog ugovornog odnosa za svako pojedino potraživanje naknade postoji pravo na isplatu paušalnog iznosa od najmanje 40 eura?

⁽¹⁾ Direktiva 2011/7/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o borbi protiv kašnjenja u plaćanju u poslovnim transakcijama (preinačena) (SL 2011., L 48, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 2., str. 200.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. lipnja 2021. uputio Bundesfinanzgericht (Austrija) – P GmbH

(Predmet C-378/21)

(2021/C 349/28)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesfinanzgericht

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: P GmbH

Tuženo tijelo: Finanzamt Österreich

Prethodna pitanja

1. Je li u skladu s člankom 203. Direktive o PDV-u ⁽¹⁾ izdavatelj računa dužan platiti PDV, ako – kao u slučaju poput ovoga – ne može postojati opasnost od gubitka poreznih prihoda jer su primatelji usluga krajnji potrošači koji nisu ovlašteni na odbitak pretporeza?
2. Ako je odgovor na prvo pitanje potvrđan te je izdavatelj računa u skladu s člankom 203. Direktive o PDV-u dužan platiti PDV:
 - (a) Može li se ne provesti ispravak računa u odnosu na primatelje usluga, ako je, s jedne strane, isključena opasnost od gubitka poreznih prihoda i, s druge strane, ispravak računa faktički nemoguć?
 - (b) Protivi li se ispravku PDV-a to da su krajnji potrošači porez snosili u okviru naknade i da se na taj način porezni obveznik ispravkom PDV-a obogatio?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL 2006., L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. siječnja 2021. uputio Corte suprema di cassazione (Italija) –
Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)/Ryanair DAC**

(Predmet C-380/21)

(2021/C 349/29)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Corte suprema di cassazione

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)

Tuženik: Ryanair DAC

Prethodna pitanja

Može li se izraz „osoba uglavnom zaposlena na državnom području države članice u kojoj boravi” iz članka 14. stavka 2. točke (a) podtočke ii. [Uredbe br. 1408/71 ⁽¹⁾, kako je izmijenjena], tumačiti na način kao što se tumači izraz koji se (u području pravosudne suradnje u građanskim i sudskim stvarima te u području pojedinačnih ugovora o radu (Uredba (EZ) br. 44/2001 ⁽²⁾) u članku 19. točki 2. podtočki (a) [potonje Uredbe] definira kao „mjest[o] u kojemu zaposlenik obično obavlja posao”, također u području zrakoplovstva i letačkog osoblja (Uredba (EEZ) br. 3922/91 ⁽³⁾), kao što se to navodi u sudskoj praksi Suda Europske unije istaknutoj u obrazloženju?

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EEZ) br. 1408/71 od 14. lipnja 1971. o primjeni sustava socijalne sigurnosti na zaposlene osobe i njihove obitelji koji se kreću unutar Zajednice (SL 1971., L 149, str. 2)(SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 5., str. 7.)

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 44/2001, od 22. prosinca 2000. o [sudskoj] nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima (SL 2001., L 12, str. 1.)(SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 3., str. 30.)

⁽³⁾ Uredba Vijeća (EEZ) br. 3922/91, od 16. prosinca 1991. o usklađivanju tehničkih zahtjeva i upravnih postupaka u području civilnog zrakoplovstva (SL 1991., L 373, str. 4) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 25., str. 3.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. lipnja 2021. uputio Više sodišče v Mariboru (Slovenija) –
FV/NOVA KREDITNA BANKA MARIBOR d.d.**

(Predmet C-405/21)

(2021/C 349/30)

Jezik postupka: slovenski

Sud koji je uputio zahtjev

Više sodišče v Mariboru

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: FV

Druga stranka u postupku: NOVA KREDITNA BANKA MARIBOR d.d.

Prethodno pitanje

Treba li članak 3. stavak 1. u vezi s člancima 8. i 8.a Direktive Vijeća 93/13/EEZ ⁽¹⁾ tumačiti na način da im se ne protive nacionalne odredbe kojima se dva uvjeta, odnosno uvjeti „dobre vjere” i „znatnije neravnoteže” kvalificiraju kao alternativni (različiti, samostalni i međusobno neovisni uvjeti), tako da je u svrhu odlučivanja o nepoštenosti ugovorne odredbe dovoljno postojanje određenih činjenica koje se mogu pripisati samo jednom od dvaju navedenih uvjeta?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima (SL 1993., L 95, str. 29.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 24.)

OPĆI SUD

Presuda Općeg suda od 14. srpnja 2021. – Benavides Torres/Vijeće

(Predmet T-245/18) ⁽¹⁾

(„Zajednička vanjska i sigurnosna politika – Mjere ograničavanja poduzete s obzirom na stanje u Venezueli – Zamrzavanje financijskih sredstava – Popisi osoba, subjekata i tijela na koje se primjenjuje zamrzavanje financijskih sredstava i gospodarskih izvora – Uvrštenje tužiteljeva imena na popise – Obveza obrazlaganja – Prava obrane – Načelo dobre uprave – Pravo na djelotvornu sudsku zaštitu – Pogreška u ocjeni”)

(2021/C 349/31)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Antonio José Benavides Torres (Caracas, Venezuela) (zastupnici: L. Giuliano i F. Di Gianni, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: S. Kyriakopoulou, V. Piessevaux, P. Mahnič i A. Antoniadis, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje, s jedne strane, Odluke Vijeća (ZVSP) 2018/90 od 22. siječnja 2018. o izmjeni Odluke (ZVSP) 2017/2074 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Venezueli (SL 2018., L 16 I, str. 14.) i, s druge strane, Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2018/88 od 22. siječnja 2018. o provedbi Uredbe (EU) 2017/2063 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Venezueli (SL 2018., L 16 I, str. 6.), u dijelu u kojem se ti akti odnose na tužitelja.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Antoniju Joséu Benavidesu Torresu nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 200, 11. 6. 2018.

Presuda Općeg suda od 14. srpnja 2021. – Moreno Pérez/Vijeće

(Predmet T-246/18) ⁽¹⁾

(„Zajednička vanjska i sigurnosna politika – Mjere ograničavanja poduzete s obzirom na stanje u Venezueli – Zamrzavanje financijskih sredstava – Popisi osoba, subjekata i tijela na koje se primjenjuje zamrzavanje financijskih sredstava i gospodarskih izvora – Uvrštenje tužiteljeva imena na popise – Zadržavanje tužiteljeva imena na popisima – Obveza obrazlaganja – Prava obrane – Načelo dobre uprave – Pravo na djelotvornu sudsku zaštitu – Pogreška u ocjeni”)

(2021/C 349/32)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Maikel José Moreno Pérez (Caracas, Venezuela) (zastupnici: L. Giuliano i F. Di Gianni, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: S. Kyriakopoulou, P. Mahnič i A. Antoniadis, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje, s jedne strane, Odluke Vijeća (ZVSP) 2018/90 od 22. siječnja 2018. o izmjeni Odluke (ZVSP) 2017/2074 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Venezueli (SL 2018., L 16 I, str. 14.) i Odluke Vijeća (ZVSP) 2018/1656 od 6. studenoga 2018. o izmjeni Odluke (ZVSP) 2017/2074 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Venezueli (SL 2018., L 276, str. 10.) i, s druge strane, Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2018/88 od 22. siječnja 2018. o provedbi Uredbe (EU) 2017/2063 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Venezueli (SL 2018., L 16 I, str. 6.) i Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2018/1653 od 6. studenoga 2018. o provedbi Uredbe (EU) 2017/2063 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Venezueli (SL 2018., L 276, str. 1.), u dijelu u kojem se ti akti odnose na tužitelja.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Maikelu Joséu Morenu Pérezu nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 200, 11. 6. 2018.

Presuda Općeg suda od 14. srpnja 2021. – Lucena Ramírez/Vijeće

(Predmet T-247/18) (¹)

(„Zajednička vanjska i sigurnosna politika – Mjere ograničavanja poduzete s obzirom na stanje u Venezueli – Zamrzavanje financijskih sredstava – Popisi osoba, subjekata i tijela na koje se primjenjuje zamrzavanje financijskih sredstava i gospodarskih izvora – Uvrštenje tužiteljičina imena na popise – Zadržavanje tužiteljičina imena na popisima – Obveza obrazlaganja – Prava obrane – Načelo dobre uprave – Pravo na djelotvornu sudsku zaštitu – Pogreška u ocjeni”)

(2021/C 349/33)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužiteljica: Tibisay Lucena Ramírez (Caracas, Venezuela) (zastupnici: L. Giuliano i F. Di Gianni, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: S. Kyriakopoulou, P. Mahnič i A. Antoniadis, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje, s jedne strane, Odluke Vijeća (ZVSP) 2018/90 od 22. siječnja 2018. o izmjeni Odluke (ZVSP) 2017/2074 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Venezueli (SL 2018., L 16 I, str. 14.) i Odluke Vijeća (ZVSP) 2018/1656 od 6. studenoga 2018. o izmjeni Odluke (ZVSP) 2017/2074 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Venezueli (SL 2018., L 276, str. 10.) i, s druge strane, Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2018/88 od 22. siječnja 2018. o provedbi Uredbe (EU) 2017/2063 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Venezueli (SL 2018., L 16 I, str. 6.) i Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2018/1653 od 6. studenoga 2018. o provedbi Uredbe (EU) 2017/2063 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Venezueli (SL 2018., L 276, str. 1.), u dijelu u kojem se ti akti odnose na tužiteljicu.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Tibisay Luceni Ramírez nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 200, 11. 6. 2018.

Presuda Općeg suda od 14. srpnja 2021 – Cabello Rondón/Vijeće**(Predmet T-248/18) (¹)**

(„Zajednička vanjska i sigurnosna politika – Mjere ograničavanja donesene s obzirom na stanje u Venezueli – Zamrzavanje financijskih sredstava – Popisi osoba, subjekata i tijela na koje se primjenjuje zamrzavanje financijskih sredstava i gospodarskih izvora – Uvrštenje tužiteljeva imena na popise – Zadržavanje tužiteljeva imena na popisima – Obveza obrazlaganja – Prava obrane – Načelo dobre uprave – Pravo na djelotvornu sudsku zaštitu – Pogreška u ocjeni – Sloboda izražavanja”)

(2021/C 349/34)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Diosdado Cabello Rondón (Caracas, Venezuela) (zastupnici: L. Giuliano i F. Di Gianni, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: S. Kyriakopoulou, P. Mahnič, V. Piessevaux i A. Antoniadis, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje, s jedne strane, Odluke Vijeća (ZVSP) 2018/90 od 22. siječnja 2018. o izmjeni Odluke (ZVSP) 2017/2074 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Venezueli (SL 2018., L 16 I, str. 14.), i Odluke Vijeća (ZVSP) 2018/1656 od 6. studenoga 2018. o izmjeni Odluke (ZVSP) 2017/2074 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Venezueli (SL 2018., L 276, str. 10.), i, s druge strane, Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2018/88 od 22. siječnja 2018. o provedbi Uredbe (EU) 2017/2063 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Venezueli (SL 2018., L 16 I, str. 6.) i Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2018/1653 od 6. studenoga 2018. o provedbi Uredbe (EU) 2017/2063 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Venezueli (SL 2018., L 276, str. 1.), u dijelu u kojem se ti akti odnose na tužitelja.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Diosdadu Cabellu Rondónu nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 200, 11. 6. 2018.

Presuda Općeg suda od 14. srpnja 2021. – Saab Halabi/Vijeće**(Predmet T-249/18) ⁽¹⁾**

(„Zajednička vanjska i sigurnosna politika – Mjere ograničavanja poduzete s obzirom na stanje u Venezueli – Zamrzavanje financijskih sredstava – Popisi osoba, subjekata i tijela na koje se primjenjuje zamrzavanje financijskih sredstava i gospodarskih izvora – Uvrštenje tužiteljeva imena na popise – Zadržavanje tužiteljeva imena na popisima – Obveza obrazlaganja – Prava obrane – Načelo dobre uprave – Pravo na djelotvornu sudsku zaštitu – Pogreška u ocjeni”)

(2021/C 349/35)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Tarek William Saab Halabi (Caracas, Venezuela) (zastupnici: L. Giuliano i F. Di Gianni, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: S. Kyriakopoulou, V. Piessevaux, P. Mahnič i A. Antoniadis, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje, s jedne strane, Odluke Vijeća (ZVSP) 2018/90 od 22. siječnja 2018. o izmjeni Odluke (ZVSP) 2017/2074 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Venezueli (SL 2018., L 16 I, str. 14.) i Odluke Vijeća (ZVSP) 2018/1656 od 6. studenoga 2018. o izmjeni Odluke (ZVSP) 2017/2074 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Venezueli (SL 2018., L 276, str. 10.) i, s druge strane, Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2018/88 od 22. siječnja 2018. o provedbi Uredbe (EU) 2017/2063 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Venezueli (SL 2018., L 16 I, str. 6.) i Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2018/1653 od 6. studenoga 2018. o provedbi Uredbe (EU) 2017/2063 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Venezueli (SL 2018., L 276, str. 1.), u dijelu u kojem se ti akti odnose na tužitelja.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Tareku Williamu Saabu Halabiju nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 200, 11. 6. 2018.

Presuda Općeg suda od 14. srpnja 2021. – Harrington Padrón/Vijeće**(Predmet T-550/18) ⁽¹⁾**

(„Zajednička vanjska i sigurnosna politika – Mjere ograničavanja poduzete s obzirom na stanje u Venezueli – Zamrzavanje financijskih sredstava – Popisi osoba, subjekata i tijela na koje se primjenjuje zamrzavanje financijskih sredstava i gospodarskih izvora – Uvrštenje tužiteljčina imena na popise – Pogreška u ocjeni – Pravo vlasništva”)

(2021/C 349/36)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužiteljica: Katherine Nayarith Harrington Padrón (Caracas, Venezuela) (zastupnici: F. Di Gianni i L. Giuliano, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: A. Antoniadis, S. Kyriakopoulou i P. Mahnič, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje Odluke Vijeća (ZVSP) 2018/901 od 25. lipnja 2018. o izmjeni Odluke (ZVSP) 2017/2074 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Venezueli (SL 2018., L 160 I, str. 12.) i Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2018/899 od 25. lipnja 2018. o provedbi Uredbe (EU) 2017/2063 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Venezueli (SL 2018., L 160 I, str. 5.), u dijelu u kojem se ti akti odnose na tužiteljicu.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Katherini Nayarith Harrington Padrón nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 427, 26. 11. 2018.

Presuda Općeg suda od 14. srpnja 2021. – Oblitas Ruzza/Vijeće

(Predmet T-551/18) (¹)

(„Zajednička vanjska i sigurnosna politika – Mjere ograničavanja poduzete s obzirom na stanje u Venezueli – Zamrzavanje financijskih sredstava – Popisi osoba, subjekata i tijela na koje se primjenjuje zamrzavanje financijskih sredstava i gospodarskih izvora – Uvrštenje tužiteljičina imena na popise – Zadržavanje tužiteljičina imena na popisima – Pogreška u ocjeni – Pravo vlasništva”)

(2021/C 349/37)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužiteljica: Sandra Oblitas Ruzza (Caracas, Venezuela) (zastupnici: F. Di Gianni i L. Giuliano, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: A. Antoniadis, S. Kyriakopoulou i P. Mahnič, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje, s jedne strane, Odluke Vijeća (ZVSP) 2018/901 od 25. lipnja 2018. o izmjeni Odluke (ZVSP) 2017/2074 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Venezueli (SL 2018., L 160 I, str. 12.) i Odluke Vijeća (ZVSP) 2018/1656 od 6. studenoga 2018. o izmjeni Odluke (ZVSP) 2017/2074 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Venezueli (SL 2018., L 276, str. 10.) i, s druge strane, Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2018/899 od 25. lipnja 2018. o provedbi Uredbe (EU) 2017/2063 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Venezueli (SL 2018., L 160 I, str. 5.) i Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2018/1653 od 6. studenoga 2018. o provedbi Uredbe (EU) 2017/2063 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Venezueli (SL 2018., L 276, str. 1.), u dijelu u kojem se ti akti odnose na tužiteljicu.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Sandri Oblitas Ruzza nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 427, 26. 11. 2018.

Presuda Općeg suda od 14. srpnja 2021. – Moreno Reyes/Vijeće**(Predmet T-552/18) ⁽¹⁾**

(„Zajednička vanjska i sigurnosna politika – Mjere ograničavanja poduzete s obzirom na stanje u Venezueli – Zamrzavanje financijskih sredstava – Popisi osoba, subjekata i tijela na koje se primjenjuje zamrzavanje financijskih sredstava i gospodarskih izvora – Uvrštenje tužiteljeva imena na popise – Zadržavanje tužiteljeva imena na popisima – Pogreška u ocjeni”)

(2021/C 349/38)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Xavier Antonio Moreno Reyes (Caracas, Venezuela) (zastupnici: F. Di Gianni i L. Giuliano, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: A. Antoniadis, S. Kyriakopoulou i P. Mahnič, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje, s jedne strane, Odluke Vijeća (ZVSP) 2018/901 od 25. lipnja 2018. o izmjeni Odluke (ZVSP) 2017/2074 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Venezueli (SL 2018., L 160 I, str. 12.) i Odluke Vijeća (ZVSP) 2018/1656 od 6. studenoga 2018. o izmjeni Odluke (ZVSP) 2017/2074 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Venezueli (SL 2018., L 276, str. 10.) i, s druge strane, Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2018/899 od 25. lipnja 2018. o provedbi Uredbe (EU) 2017/2063 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Venezueli (SL 2018., L 160 I, str. 5.) i Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2018/1653 od 6. studenoga 2018. o provedbi Uredbe (EU) 2017/2063 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Venezueli (SL 2018., L 276, str. 1.), u dijelu u kojem se ti akti odnose na tužitelja.

Izreka

1. Odluka Vijeća (ZVSP) 2018/901 od 25. lipnja 2018. o izmjeni Odluke (ZVSP) 2017/2074 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Venezueli, Odluka Vijeća (ZVSP) 2018/1656 od 6. studenoga 2018. o izmjeni Odluke (ZVSP) 2017/2074 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Venezueli, Provedbena uredba (EU) 2018/899 od 25. lipnja 2018. o provedbi Uredbe (EU) 2017/2063 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Venezueli i Provedbena uredba Vijeća (EU) 2018/1653 od 6. studenoga 2018. o provedbi Uredbe (EU) 2017/2063 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Venezueli poništavaju se u dijelu u kojem se odnose na Xaviera Antonija Morena Reyesa.
2. Vijeću Europske unije nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 427, 26. 11. 2018.

Presuda Općeg suda od 14. srpnja 2021. – Rodríguez Gómez/Vijeće**(Predmet T-553/18) ⁽¹⁾**

(„Zajednička vanjska i sigurnosna politika – Mjere ograničavanja poduzete s obzirom na stanje u Venezueli – Zamrzavanje financijskih sredstava – Popisi osoba, subjekata i tijela na koje se primjenjuje zamrzavanje financijskih sredstava i gospodarskih izvora – Uvrštenje tužiteljčina imena na popise – Zadržavanje tužiteljčina imena na popisima – Pogreška u ocjeni – Pravo vlasništva”)

(2021/C 349/39)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužiteljica: Delcy Eloina Rodríguez Gómez (Caracas, Venezuela) (zastupnici: F. Di Gianni i L. Giuliano, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: A. Antoniadis, S. Kyriakopoulou i P. Mahnič, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje, s jedne strane, Odluke Vijeća (ZVSP) 2018/901 od 25. lipnja 2018. o izmjeni Odluke (ZVSP) 2017/2074 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Venezueli (SL 2018., L 160 I, str. 12.) i Odluke Vijeća (ZVSP) 2018/1656 od 6. studenoga 2018. o izmjeni Odluke (ZVSP) 2017/2074 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Venezueli (SL 2018., L 276, str. 10.) i, s druge strane, Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2018/899 od 25. lipnja 2018. o provedbi Uredbe (EU) 2017/2063 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Venezueli (SL 2018., L 160 I, str. 5.) i Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2018/1653 od 6. studenoga 2018. o provedbi Uredbe (EU) 2017/2063 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Venezueli (SL 2018., L 276, str. 1.), u dijelu u kojem se ti akti odnose na tužiteljicu.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Delcy Eloini Rodríguez Gómez nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 427, 26. 11. 2018.

Presuda Općeg suda od 14. srpnja 2021. – Hernández Hernández/Vijeće

(Predmet T-554/18) ⁽¹⁾

(„Zajednička vanjska i sigurnosna politika – Mjere ograničavanja poduzete s obzirom na stanje u Venezueli – Zamrzavanje financijskih sredstava – Popisi osoba, subjekata i tijela na koje se primjenjuje zamrzavanje financijskih sredstava i gospodarskih izvora – Uvrštenje tužiteljičina imena na popise – Zadržavanje tužiteljičina imena na popisima – Pogreška u ocjeni – Pravo vlasništva”)

(2021/C 349/40)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužiteljica: Socorro Elizabeth Hernández (Caracas, Venezuela) (zastupnici: F. Di Gianni i L. Giuliano, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: A. Antoniadis, S. Kyriakopoulou i P. Mahnič, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje, s jedne strane, Odluke Vijeća (ZVSP) 2018/901 od 25. lipnja 2018. o izmjeni Odluke (ZVSP) 2017/2074 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Venezueli (SL 2018., L 160 I, str. 12.) i Odluke Vijeća (ZVSP) 2018/1656 od 6. studenoga 2018. o izmjeni Odluke (ZVSP) 2017/2074 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Venezueli (SL 2018., L 276, str. 10.) i, s druge strane, Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2018/899 od 25. lipnja 2018. o provedbi Uredbe (EU) 2017/2063 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Venezueli (SL 2018., L 160 I, str. 5.) i Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2018/1653 od 6. studenoga 2018. o provedbi Uredbe (EU) 2017/2063 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Venezueli (SL 2018., L 276, str. 1.), u dijelu u kojem se ti akti odnose na tužiteljicu.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Socorro Elizabeth Hernández Hernández nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 427, 26. 11. 2018.

Presuda Općeg suda od 14. srpnja 2021. – Harrington Padrón/Vijeće**(Predmet T-32/19) ⁽¹⁾*****(„Zajednička vanjska i sigurnosna politika – Mjere ograničavanja poduzete s obzirom na stanje u Venezueli – Zamrzavanje financijskih sredstava – Popisi osoba, subjekata i tijela na koje se primjenjuje zamrzavanje financijskih sredstava i gospodarskih izvora – Uvrštenje tužiteljčina imena na popise – Pogreška u ocjeni”)***

(2021/C 349/41)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužiteljica: Katherine Nayarith Harrington Padrón (Caracas, Venezuela) (zastupnici: L. Giuliano i F. Di Gianni, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske Unije (zastupnici: A. Antoniadis, S. Kyriakopoulou i P. Mahnič, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje Odluke Vijeća (ZVSP) 2018/1656 od 6. studenoga 2018. o izmjeni Odluke (ZVSP) 2017/2074 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Venezueli (SL 2018., L 276, str. 10.) i Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2018/1653 od 6. studenoga 2018. o provedbi Uredbe (EU) 2017/2063 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Venezueli (SL 2018., L 276, str. 1.), u dijelu u kojem se ti akti odnose na tužiteljicu.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Katherini Nayarith Harrington Padrón nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 103, 18. 3. 2019.

Presuda Općeg suda od 14. srpnja 2021. – Benavides Torres/Vijeće**(Predmet T-35/19) ⁽¹⁾*****(„Zajednička vanjska i sigurnosna politika – Mjere ograničavanja poduzete s obzirom na stanje u Venezueli – Zamrzavanje financijskih sredstava – Popisi osoba, subjekata i tijela na koje se primjenjuje zamrzavanje financijskih sredstava i gospodarskih izvora – Zadržavanje tužiteljeva imena na popisima – Pogreška u ocjeni”)***

(2021/C 349/42)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Antonio José Benavides Torres (Caracas, Venezuela) (zastupnici: L. Giuliano i F. Di Gianni, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: S. Kyriakopoulou, V. Piessevaux, P. Mahnič i A. Antoniadis, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a kojim se traži poništenje Odluke Vijeća (ZVSP) 2018/1656 od 6. studenoga 2018. o izmjeni Odluke (ZVSP) 2017/2074 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Venezueli (SL 2018., L 276, str. 10.) i Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2018/1653 od 6. studenoga 2018. o provedbi Uredbe (EU) 2017/2063 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Venezueli (SL 2018., L 276, str. 1.), u dijelu u kojem se ti akti odnose na tužitelja.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Antoniu Joséu Benavidesu Torresu nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 93, 11. 3. 2019.

Presuda Općeg suda od 14. srpnja 2021 – DD/FRA

(Predmet T-632/19) (¹)

(„Javna služba – Privremeno osoblje – Zahtjev za naknadu štete – Neimovinska šteta – Izvršenje presuda Službeničkog suda i Općeg suda”)

(2021/C 349/43)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: DD (zastupnici: L. Levi i M. Vandenbussche, odvjetnice)

Tuženik: Agencija Europske unije za temeljna prava (zastupnici: M. O’Flaherty, agent, uz asistenciju B. Wägenbaura, odvjetnika)

Predmet

Tužba na temelju članka 270. UFEU-a radi, kao prvo, naknade neimovinske štete koju je tužitelj navodno pretrpio, kao drugo, radi poništenja odluke direktora FRA-e od 19. studenoga 2018. kojom se odbija tužiteljev zahtjev za naknadu štete, i kao treće, poništenje – ako je potrebno – odluke od 12. lipnja 2019. kojom se odbija žalba protiv prethodno navedene odluke od 19. studenoga 2018.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Osobi DD se nalaže snošenje, osim vlastitih, i troškova Agencije Europske unije za temeljna prava (FRA).

(¹) SL C 406, 2. 12. 2019.

Presuda Općeg suda od 14. srpnja 2021. – Abitron Germany/EUIPO – Hetronic International (NOVA)

(Predmet T-75/20) (¹)

(„Žig Europske unije – Postupak za proglašenje žiga ništavim – Verbalni žig Europske unije NOVA – Raniji neregistrirani nacionalni žig NOVA – Relativni razlog za odbijanje – Članak 8. stavak 4. i članak 53. stavak 1. točka (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji su postali članak 8. stavak 4., odnosno, članak 60. stavak 1. točka (c) Uredbe (EU) 2017/1001) – Upućivanje na nacionalnom pravo koje uređuje raniji žig – Apsolutni razlog za odbijanje – Nepostojanje zle vjere – Članak 53. stavak 1. točka (b) Uredbe br. 207/2009 (koji je postao članak 59. stavak 1. točka (b) Uredbe 2017/1001)”)

(2021/C 349/44)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Abitron Germany GmbH (Langquaid, Njemačka) (zastupnici: T. Dolde i K. Lüder, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: D. Hanf, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Hetronic International, Inc. (Oklahoma City, Oklahoma, Sjedinjene Američke Države) (zastupnik: A. Wehlau, odvjetnik)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 10. prosinca 2019. (predmet R 521/2019-4), koja se odnosi na postupak za proglašenje žiga ništavim između društava Abitron Germany i Hetronic International.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Abitron Germany GmbH nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 103, 30. 3. 2020.

Presuda Općeg suda od 14. srpnja 2021. Griba/CPVO (Stark Gugger)

(Predmet T-181/20) (¹)

(„Biljna sorta – Zahtjev za dodjeljivanje oplemenjivačkog prava na biljnu sortu Zajednice za vrstu jabuka Stark Gugger – Tehničko ispitivanje – Mjesto ispitivanja – Jednako postupanje – Prava obrane – Obveza obrazlaganja”)

(2021/C 349/45)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Griba Baumschulgenossenschaft landwirtschaftliche Gesellschaft (Terlano, Italija) (zastupnik: G. Würtenberger, odvjetnik)

Tuženik: Ured Zajednice za biljne sorte (zastupnici: M. Ekvad, O. Lamberti i F. Mattina, agenti, uz asistenciju A. von Mühlendahla i H. Hartwiga, odvjetnika)

Predmet

Tužba protiv odluke žalbenog vijeća CPVO-a od 24. siječnja 2020 (predmet A 008/2018), povodom zahtjeva za dodjeljivanje oplemenjivačkog prava na biljnu sortu Zajednice za vrstu jabuka Stark Gugger.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Griba Baumschulgenossenschaft landwirtschaftliche Gesellschaft nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 191, 8. 6. 2020.

Presuda Općeg suda od 14. srpnja 2021. – Griba/CPVO (Gala Perathoner)**(Predmet T-182/20) ⁽¹⁾****(„Biljna sorta – Zahtjev za dodjeljivanje oplemenjivačkog prava na biljnu sortu Zajednice za vrstu jabuka Gala Perathoner – Tehničko ispitivanje – Mjesto ispitivanja – Jednako postupanje – Prava obrane – Obveza obrazlaganja”)**

(2021/C 349/46)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Griba Baumschulgenossenschaft landwirtschaftliche Gesellschaft (Terlano, Italija) (zastupnik: G. Würtenberger, odvjetnik)

Tuženik: Ured Zajednice za biljne sorte (zastupnici: M. Ekvad, O. Lamberti i F. Mattina, agenti, uz asistenciju A. von Mühlendahla i H. Hartwiga, odvjetnika)

Predmet

Tužba protiv odluke žalbenog vijeća CPVO-a od 17. siječnja 2020 (predmet A 004/2016), povodom zahtjeva za dodjeljivanje oplemenjivačkog prava na biljnu sortu Zajednice za vrstu jabuka Gala Perathoner.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Griba Baumschulgenossenschaft landwirtschaftliche Gesellschaft nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 191, 8. 6. 2020.

Presuda Općeg suda od 14. srpnja 2021. – Fashioneast i AM.VI./EUIPO – Moschillo (RICH JOHN RICHMOND)**(Predmet T-297/20) ⁽¹⁾****(„Žig Europske unije – Postupak opoziva – Figurativni žig Europske unije RICH JOHN RICHMOND – Nepostojanje stvarne uporabe žiga – Članak 51. stavak 1. točka (a) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 58. stavak 1. točka (a) Uredbe (EU) 2017/1001) – Uporaba u obliku koji se razlikuje po elementima koji mijenjaju razlikovni karakter žiga – Članak 15. stavak 1. drugi podstavak točka (a) Uredbe br. 207/2009 (koji je postao članak 18. stavak 1. drugi podstavak točka (a) Uredbe 2017/1001)”)**

(2021/C 349/47)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Fashioneast Sàrl (Luxembourg, Luksemburg), AM.VI. Srl (Napulj, Italija) (zastupnici: A. Camusso i M. Baghetti, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: R. Cottrell, J. Crespo Carrillo i V. Ruzek, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a: Moschillo Srl (Avellino, Italija)

Predmet

Tužba protiv odluke drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 16. ožujka 2020. (predmet R 1381/2019-2), povodom postupka opoziva između, s jedne strane, društva Moschillo i, s druge strane, društava Fashioneast i AM.VI.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvima Fashioneast Sàrl i AM.VI. Srl nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 255, 3. 8. 2020.

Presuda Općeg suda od 14. srpnja 2021. – KO/Komisija

(Predmet T-389/20) (¹)

(„Javna služba – Privremeno osoblje – Primici od rada – Naknada za život u inozemstvu – Članak 4. stavak 1. točka (b) Priloga VII. Pravilniku – Odbijanje dodjele naknade za život u inozemstvu – Uobičajeno boravište – Probni rok”)

(2021/C 349/48)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: KO (zastupnici: S. Rodrigues i A. Champetier, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: T. Bohr i A. – C. Simon, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 270. UFEU-a radi poništenja odluke Komisijina Ureda za upravljanje individualnim materijalnim pravima i njihovu isplatu (PMO) od 18. listopada 2019. kojom se tužitelju odbija dodjela naknade za život u inozemstvu.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Osobi KO nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 279, 24. 8. 2020.

Presuda Općeg suda od 14. srpnja 2021. – Cole Haan/EUIPO – Samsøe & Samsøe Holding (Ø)

(Predmet T-399/20) (¹)

(„Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava figurativnog žiga Europske unije Ø – Raniji međunarodni figurativni žig φ – Relativni razlog za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Sličnost znakova – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)

(2021/C 349/49)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Cole Haan LLC (Greenland, New Hampshire, Sjedinjene Američke Države) (zastupnik: G. Vos, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: T. Frydendahl i A. Folliard-Monguiral, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Samsøe & Samsøe Holding A/S (Kopenhagen, Danska) (zastupnik: C. Jardorf, odvjetnica)

Predmet

Tužba protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 15. travnja 2020. (predmet R 1375/2019-4), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Samsøe & Samsøe Holding i Cole Haan.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Cole Haan LLC nalaže se snošenje, osim vlastitih, i troškova Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO).
3. Društvo Samsøe & Samsøe Holding A/S snosit će vlastite troškove.

(¹) SL C 271, 17. 8. 2020.

Presuda Općeg suda od 14. srpnja 2021. – Guerlain/EUIPO (oblik izduženog, stožastog i valjkastog ruža za usne)

(Predmet T-488/20) (¹)

(„Žig Europske unije – Prijava trodimenzionalnog žiga Europske unije – Oblik izduženog, stožastog i valjkastog ruža za usne – Apsolutni razlog za odbijanje – Razlikovni karakter – Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)

(2021/C 349/50)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Guerlain (Pariz, Francuska) (zastupnik: T. de Haan, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: S. Pétrequin, A. Folliard-Monguiral i V. Ruzek, agenti)

Predmet

Tužba protiv odluke prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 2. lipnja 2020. (predmet R 2292/2019-1), koja se odnosi na prijavu za registraciju trodimenzionalnog znaka koji čini oblik izduženog, stožastog i valjkastog ruža za usne kao žiga Europske unije.

Izreka

1. Poništava se odluka prvog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 2. lipnja 2020. (predmet R 2292/2019-1).
2. EUIPO-u se nalaže snošenje troškova, uključujući nužne troškove koji su društvu Guerlain nastali u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a.

(¹) SL C 320, 28. 9. 2020.

Presuda Općeg suda od 14. srpnja 2021. – Aldi/EUIPO (CUCINA)**(Predmet T-527/20) ⁽¹⁾****(„Žig Europske unije – Prijava figurativnog žiga Europske unije CUCINA – Apsolutni razlozi za odbijanje – Nepostojanje razlikovnog karaktera – Opisni karakter – Članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) Uredbe (EU) 2017/1001”)**

(2021/C 349/51)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Aldi GmbH & Co. KG (Mülheim an der Ruhr, Njemačka) (zastupnici: N. Lützenrath, C. Fürsen i M. Minkner, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: A. Bosse i A. Söder, agenti)

Predmet

Tužba protiv odluke drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 19. lipnja 2020. (predmet R 463/2020-2), povodom prijave za registraciju figurativnog znaka CUCINA kao žiga Europske unije.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Aldi GmbH & Co. KG nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 329, 5. 10. 2020.

Općeg suda od 14. srpnja 2021. – Aldi/EUIPO (Cachet)**(Predmet T-622/20) ⁽¹⁾****(„Žig Europske unije – Prijava verbalnog žiga Europske unije Cachet – Apsolutni razlozi za odbijanje – Opisni karakter – Razlikovni karakter – Članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) Uredbe (EU) 2017/1001”)**

(2021/C 349/52)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Aldi GmbH & Co. KG (Mülheim an der Ruhr, Njemačka) (zastupnici: N. Lützenrath, C. Fürsen i M. Minkner, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: E. Śliwińska i D. Hanf, agenti)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 11. kolovoza 2020. (predmet R 452/2020-4), povodom prijave za registraciju verbalnog znaka Cachet kao žiga Europske unije.

Izreka

1. Odluka četvrtog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 11. kolovoza 2020. (predmet R 452/2020-4) se poništava u dijelu u kojem se odnosi na „higijenske proizvode za medicinsku uporabu” navedene u prijavi za registraciju žiga.

2. U preostalom dijelu tužba se odbija.
3. Društvo Aldi GmbH & Co. KG i EUIPO snosit će svaki svoje troškove.

(¹) SL C 399, 23. 11. 2020.

Presuda Općeg suda od 14. srpnja 2021. – Arnautu/Parlament

(Predmet T-740/20) (¹)

(„Institucionalno pravo – Pravilnik o isplati troškova i naknada zastupnicima Europskog parlamenta – Naknada za parlamentarnu pomoć – Povrat nepravilno isplaćenih iznosa – Prigovor nezakonitosti – Prava obrane – Pogreška u ocjeni”)

(2021/C 349/53)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Marie-Christine Arnautu (Pariz, Francuska) (zastupnik: F. Wagner, odvjetnik)

Tuženik: Europski parlament (zastupnici: N. Görlitz, T. Lazian i M. Ecker, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a radi poništenja, kao prvo, odluke glavnog tajnika Parlamenta od 21. rujna 2020. o povratu od tužiteljice iznosa od 87 203,46 eura pogrešno plaćenog na ime parlamentarne pomoći, i, kao drugo, obavijesti o terećenju od 22. listopada 2020. izdane u vezi s tom odlukom.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Marie-Christine Arnautu će, osim vlastitih, snositi i troškove Europskog parlamenta.

(¹) SL C 44, 8. 2. 2021.

Presuda Općeg suda od 14. srpnja 2021. – Veronese/EUIPO – Veronese Design Company (VERONESE)

(Predmet T-749/20) (¹)

(„Žig Europske unije – Postupak za proglašenje žiga ništavim – Figurativni žig Europske unije VERONESE – Raniji verbalni žig Europske unije VERONESE – Relativni razlog za odbijanje – Nepostojanje vjerojatnosti dovođenja u zabludu – Članak 8. stavak 1. točka (b) i članak 53. stavak 1. točka (a) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji su postali članak 8. stavak 1. točka (b), odnosno, članak 60. stavak 1. točka (a) Uredbe (EU) 2017/1001) – Odluka donesena nakon što je Opći sud poništio raniju odluku – Članak 72. stavak 6. Uredbe 2017/1001 – Pravomoćnost”)

(2021/C 349/54)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Veronese (Pariz, Francuska) (zastupnik: S. Herrburger, odvjetnica)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: M. V. Ruzek, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Veronese Design Company Ltd (Kowloon, Hong Kong) (zastupnik: B. Lafont, odvjetnica)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 26. listopada 2020. (predmet R-1951/2020-4), koja se odnosi na postupak za proglašenje žiga ništavim između društava Veronese i Veronese Design Company.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Veronese nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 44, 8. 2. 2021.

Tužba podnesena 5. srpnja 2021. – Landesbank Baden-Württemberg/SRB

(Predmet T-389/21)

(2021/C 349/55)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Landesbank Baden-Württemberg (Stuttgart, Njemačka) (zastupnici: H. Berger i M. Weber, odvjetnici)

Tuženik: Jedinstveni sanacijski odbor (SRB)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku Jedinstvenog sanacijskog odbora od 14. travnja 2021. o izračunu *ex ante* doprinosa jedinственом fondu za sanaciju za 2021. (SRB/ES/2021/22), uključujući njezine priloge, u dijelu u kojem se pobijana odluka, uključujući Prilog I., Prilog II. i Prilog III., odnosi na tužiteljev doprinos;
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Podredno, u slučaju da Opći sud smatra da je pobijana odluka pravno nepostojeća zato što je tuženik primijenio pogrešan službeni jezik te je zbog toga tužba za poništenje nedopuštena jer je bespredmetna, tužitelj zahtijeva da se:

- utvrdi da je pobijana odluka nepostojeća u dijelu u kojem se odnosi na tužitelja;
- tuženiku naloži snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe deset tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da se odlukom povrjeđuje članak 81. stavak 1. Uredbe br. 806/2014 (¹), u vezi s člankom 3. Uredbe Vijeća br. 1 od 15. travnja 1958. (²) jer odluka nije sastavljena na službenom jeziku koji se primjenjuje u odnosu na tužitelja odnosno njemačkom.

2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da se odlukom povrjeđuje obveza obrazlaganja iz članka 296. stavka 2. UFEU-a i iz članka 41. stavka 1. i stavka 2. točke (c) Povelje Europske unije o temeljnim pravima (u daljnjem tekstu: Povelja) jer odluka sadržava brojne praznine u obrazloženju, osobito u pogledu tuženikove primjene brojnih zakonskih diskrecijskih ovlasti, i jer se njome ne objavljuju podaci drugih institucija.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da se odlukom povrjeđuje pravo na djelotvoran pravni lijek iz članka 47. stavka 1. Povelje jer je praktički onemogućeno njezino sudsko preispitivanje i time je tužitelju uskraćeno pravo na djelotvoran pravni lijek.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da se člancima 4. do 9. te Prilogom I. Delegiranoj uredbi (EU) 2015/63 ⁽³⁾, kako je izmijenjena Delegiranom uredbom 2016/1434 ⁽⁴⁾ (u daljnjem tekstu: Delegirana uredba), povrjeđuje nadređeno pravo jer je praktički onemogućeno njezino sudsko preispitivanje i time je tužitelju uskraćeno pravo na djelotvoran pravni lijek .
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da se drugom rečenicom članka 7. stavka 4. Delegirane uredbe povrjeđuje nadređeno pravo jer se njome dopušta objektivno neodgovarajuće i disproporcionalno razlikovanje između članova institucionalnog sustava zaštite (u daljnjem tekstu: IPS) kao i relativiziranje indikatora IPS.
6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da se odlukom, među ostalim, povrjeđuje članak 113. stavak 7. Uredbe (EU) br. 575/2013 ⁽⁵⁾ i zahtjev odgovarajućeg izračuna doprinosa na temelju rizika jer se njome u pogledu tužitelja primjenjuje multiplikator od 5/9 za indikator IPS. Razlikovanje između institucija na razini indikatora IPS je zbog IPS-ova sveobuhvatnog zaštitnog učinka u suprotnosti sa sustavom i samovoljno.
7. Sedmi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da se člancima 6., 7. i 9. te Prilogom I. Delegiranoj uredbi povrjeđuje nadređeno pravo, među ostalim i zbog toga što se njima povrjeđuju zahtjev odgovarajućeg izračuna doprinosa na temelju rizika, načelo proporcionalnosti i zahtjev da se u potpunosti uzmu u obzir činjenice u predmetu.
8. Osmi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da se odlukom povrjeđuje tužiteljeva sloboda poduzetništva na temelju članka 16. Povelje i načelo proporcionalnosti jer primijenjeni multiplikatori za prilagodbu riziku nisu u skladu s tužiteljevim natprosječno dobrim profilom rizičnosti.
9. Deveti tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da se odlukom povrjeđuju članci 16. i 20. Povelje, načelo proporcionalnosti i pravo na dobru upravu zbog očite pogreške pri tuženikovu izvršavanju brojnih diskrecijskih ovlasti.
10. Deseti tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da se prvom i drugom rečenicom članka 20. stavka 1. Delegirane uredbe povrjeđuje članak 103. stavak 7. Direktive 2014/59/EU ⁽⁶⁾ i zahtjev odgovarajućeg izračuna doprinosa na temelju rizika.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2014. o utvrđivanju jedinstvenih pravila i jedinstvenog postupka za sanaciju kreditnih institucija i određenih investicijskih društava u okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma i jedinstvenog fonda za sanaciju te o izmjeni Uredbe (EU) br. 1093/2010 (EU) (SL 2014., L 225, str. 1. i ispravak SL 2015., L 101, str. 62.)

⁽²⁾ Uredba Vijeća br. 1 od 15. travnja 1958. o određivanju jezika koji se koriste u Europskoj ekonomskoj zajednici (SL 1958., 17, str. 385.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 3., str. 3.)

⁽³⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/63 od 21. listopada 2014. o dopuni Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća u vezi s *ex ante* doprinosima aranžmanima financiranja sanacije (SL 2015., L 11, str. 44. i ispravak SL 2017., L 156, str. 38.)

⁽⁴⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) 2016/1434 od 14. prosinca 2015. o ispravku Delegirane uredbe (EU) 2015/63 o dopuni Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća u vezi s *ex ante* doprinosima aranžmanima financiranja sanacije (SL 2016., L 233, str. 1.)

⁽⁵⁾ Uredba (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL 2013., L 176, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 13., str. 3. i ispravak SL 2017., L 20, str. 2.)

⁽⁶⁾ Direktiva 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (SL 2014., L 173, str. 190. i ispravak SL 2015., L 216, str. 9.)

Tužba podnesena 5. srpnja 2021. – DZ Bank/SRB**(Predmet T-390/21)**

(2021/C 349/56)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: DZ Bank AG Deutsche Zentral-Genossenschaftsbank, Frankfurt am Main (Frankfurt na Majni, Njemačka) (zastupnici: H. Berger i M. Weber, odvjetnici)

Tuženik: Jedinstveni sanacijski odbor (SRB)

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi odluku Jedinstvenog sanacijskog odbora od 14. travnja 2021. o izračunu *ex ante* doprinosâ jedinstvenom fondu za sanaciju za 2021. (SRB/ES/2021/22), uključujući njezine priloge, u dijelu u kojem se pobijana odluka, uključujući Prilog I., Prilog II. i Prilog III., odnosi na tužiteljev doprinos;
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Podredno, u slučaju da Opći sud smatra da je pobijana odluka pravno nepostojeća zato što je tuženik primijenio pogrešan službeni jezik te je zbog toga tužba za poništenje nedopuštena jer je bespredmetna, tužitelj zahtijeva da se:

- utvrdi da je pobijana odluka nepostojeća u dijelu u kojem se odnosi na tužitelja;
- tuženiku naloži snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe deset tužbenih razloga koji su u bitnome istovjetni ili slični onima istaknutima u predmetu T-389/21, Landesbank Baden-Württemberg/SRB.

Tužba podnesena 5. srpnja 2021. – Deutsche Kreditbank/SRB**(Predmet T-391/21)**

(2021/C 349/57)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Deutsche Kreditbank AG (Berlin, Njemačka) (zastupnici: H. Berger i M. Weber, odvjetnici)

Tuženik: Jedinstveni sanacijski odbor (SRB)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku Jedinstvenog sanacijskog odbora od 14. travnja 2021. o izračunu *ex ante* doprinosâ jedinstvenom fondu za sanaciju za 2021. (SRB/ES/2021/22), uključujući njezine priloge, u dijelu u kojem se pobijana odluka, uključujući Prilog I., Prilog II. i Prilog III., odnosi na tužiteljev doprinos;
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Podredno, u slučaju da Opći sud smatra da je pobijana odluka pravno nepostojeća zato što je tuženik primijenio pogrešan službeni jezik te je zbog toga tužba za poništenje nedopuštena jer je bespredmetna, tužitelj zahtijeva da se:

- utvrdi da je pobijana odluka nepostojeća u dijelu u kojem se odnosi na tužitelja;
- tuženiku naloži snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe osam tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da se odlukom povrjeđuje članak 81. stavak 1. Uredbe br. 806/2014 ⁽¹⁾, u vezi s člankom 3. Uredbe Vijeća br. 1 od 15. travnja 1958. ⁽²⁾ jer odluka nije sastavljena na službenom jeziku koji se primjenjuje u odnosu na tužitelja odnosno njemačkom.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da se odlukom povrjeđuje obveza obrazlaganja iz članka 296. stavka 2. UFEU-a i iz članka 41. stavka 1. i stavka 2. točke (c) Povelje Europske unije o temeljnim pravima (u daljnjem tekstu: Povelja) jer odluka sadržava brojne praznine u obrazloženju, osobito u pogledu tuženikove primjene brojnih zakonskih diskrecijskih ovlasti, i jer se njome ne objavljuju podaci drugih institucija.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da se odlukom povrjeđuje pravo na djelotvoran pravni lijek iz članka 47. stavka 1. Povelje jer je praktički onemogućeno njezino sudsko preispitivanje i time je tužitelju uskraćeno pravo na djelotvoran pravni lijek.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da se člancima 4. do 9. te Prilogom I. Delegiranoj uredbi (EU) 2015/63 ⁽³⁾, kako je izmijenjena Delegiranom uredbom 2016/1434 ⁽⁴⁾ (u daljnjem tekstu: Delegirana uredba), povrjeđuje nadređeno pravo jer je praktički onemogućeno njezino sudsko preispitivanje i time je tužitelju uskraćeno pravo na djelotvoran pravni lijek.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da se člancima 6., 7. i 9. te Prilogom I. Delegiranoj uredbi povrjeđuje nadređeno pravo, među ostalim i zbog toga što se njima povrjeđuju zahtjev odgovarajućeg izračuna doprinosa na temelju rizika, načelo proporcionalnosti i zahtjev da se u potpunosti uzmu u obzir činjenice u predmetu.
6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da se odlukom povrjeđuje tužiteljeva sloboda poduzetništva na temelju članka 16. Povelje i načelo proporcionalnosti jer primijenjeni multiplikatori za prilagodbu riziku nisu u skladu s tužiteljevim natprosječno dobrim profilom rizičnosti.
7. Sedmi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da se odlukom povrjeđuju članci 16. i 20. Povelje, načelo proporcionalnosti i pravo na dobru upravu zbog očite pogreške pri tuženikovu izvršavanju brojnih diskrecijskih ovlasti.
8. Osmi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da se prvom i drugom rečenicom članka 20. stavka 1. Delegirane uredbe povrjeđuje članak 103. stavak 7. Direktive 2014/59/EU ⁽⁵⁾ i zahtjev odgovarajućeg izračuna doprinosa na temelju rizika.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2014. o utvrđivanju jedinstvenih pravila i jedinstvenog postupka za sanaciju kreditnih institucija i određenih investicijskih društava u okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma i jedinstvenog fonda za sanaciju te o izmjeni Uredbe (EU) br. 1093/2010 (EU) (SL 2014., L 225, str. 1. i ispravak SL 2015., L 101, str. 62.)

⁽²⁾ Uredba Vijeća br. 1 od 15. travnja 1958. o određivanju jezika koji se koriste u Europskoj ekonomskoj zajednici (SL 1958., 17, str. 385.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 3., str. 3.)

⁽³⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/63 od 21. listopada 2014. o dopuni Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća u vezi s *ex ante* doprinosima aranžmanima financiranja sanacije (SL 2015., L 11, str. 44. i ispravak SL 2017., L 156, str. 38.)

⁽⁴⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) 2016/1434 od 14. prosinca 2015. o ispravku Delegirane uredbe (EU) 2015/63 o dopuni Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća u vezi s *ex ante* doprinosima aranžmanima financiranja sanacije (SL 2016., L 233, str. 1.)

⁽⁵⁾ Direktiva 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (SL 2014., L 173, str. 190. i ispravak SL 2015., L 216, str. 9.)

Tužba podnesena 5. srpnja 2021. – Landesbank Hessen-Thüringen Girozentrale/SRB**(Predmet T-392/21)**

(2021/C 349/58)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Landesbank Hessen-Thüringen Girozentrale (Frankfurt na Majni, Njemačka) (zastupnici: H. Berger i M. Weber, odvjetnici)

Tuženik: Jedinstveni sanacijski odbor (SRB)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku Jedinstvenog sanacijskog odbora od 14. travnja 2021. o izračunu *ex ante* doprinosâ jedinstvenom fondu za sanaciju za 2021. (SRB/ES/2021/22), uključujući njezine priloge, u dijelu u kojem se pobijana odluka, uključujući Prilog I., Prilog II. i Prilog III., odnosi na tužiteljev doprinos;
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Podredno, u slučaju da Opći sud smatra da je pobijana odluka pravno nepostojeća zato što je tuženik primijenio pogrešan službeni jezik te je zbog toga tužba za poništenje nedopuštena jer je bespredmetna, tužitelj zahtijeva da se:

- utvrdi da je pobijana odluka nepostojeća u dijelu u kojem se odnosi na tužitelja;
- tuženiku naloži snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe deset tužbenih razloga koji su u bitnome istovjetni ili slični onima istaknutima u predmetu T-389/21, Landesbank Baden-Württemberg/SRB.

Tužba podnesena 5. srpnja 2021. – Max Heinr. Sutor/SRB**(Predmet T-393/21)**

(2021/C 349/59)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Max Heinr. Sutor OHG (Hamburg, Njemačka) (zastupnici: A. Glos, M. Rätz i T. Kreft, odvjetnici)

Tuženik: Jedinstveni sanacijski odbor (SRB)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku Jedinstvenog sanacijskog odbora od 14. travnja 2021. o *ex ante* doprinosima za jedinstveni sanacijski fond za 2021. (br. spisa: SRB/ES/2021/22), u dijelu u kojem se odnosi na tužitelja, uključujući tuženikovo priopćenje od 14. travnja 2021. kojim se razjašnjava odluka u odnosu na tužitelja, a u pogledu podataka za izračun *ex ante* doprinosâ jedinstvenom sanacijskom fondu za 2021. (br. spisa: SRB/ES2021/24);
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe sljedeće tužbene razloge.

1. Prvi tužbeni razlog: povreda članka 5. stavka 1. točke (e) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/63 ⁽¹⁾ jer tuženik nije isključio sredstva klijenata kojima je tužitelj upravljao fiducijarno iz obračuna doprinosa banke za 2021. Članak 5. stavak 1. točka (e) Delegirane uredbe (EU) 2015/63 primjenjuje se barem po analogiji na takav novac klijenata koji je zaštićen od insolventnosti.
2. Drugi tužbeni razlog: povreda načela proporcionalnosti u skladu s člankom 70. stavkom 2. podstavkom 2. Uredbe (EU) br. 806/2014 ⁽²⁾ u vezi s člankom 103. stavkom 7. Direktive 2014/59/EU ⁽³⁾, s obzirom na to da se odlukom utvrđuje 100 puta veći doprinos banke na temelju puke činjenice bezrizične fiducijarne pasive koju je tužitelj iskazao u bilanci.
3. Treći tužbeni razlog: povreda načela jednakog postupanja jer odluka prema tužitelju nejednako postupa, a da to nije objektivno opravdano, u odnosu na kreditne institucije čiji nacionalni računovodstveni standardi ne zahtijevaju iskaz fiducijarne pasive ili koje sastavljaju bilance prema IFRS-u kao i na investicijska društva koja upravljaju sredstvima klijenata.
4. Četvrti tužbeni razlog: povreda članka 16. Povelje Europske unije o temeljnim pravima (u daljnjem tekstu: Povelja), s obzirom na to da uključivanje bezrizične fiducijarne pasive u osnovicu za obračun dovodi do povećanja tužiteljeva doprinosa banke za 2021. za 100 puta, a da takvo zadiranje nije opravdano.
5. Peti tužbeni razlog: povreda članka 49., u vezi s člankom 54. UFEU-a, jer odluka ograničava tužitelja u njegovoj slobodi obavljanja poslovne aktivnosti u državi članici njegovog glavnog mjesta poslovanja, pri čemu je to ograničenje neproporcionalno i tužitelja diskriminira u odnosu na kreditne institucije u drugim državama članicama.
6. Šesti tužbeni razlog: povreda članka 17. stavaka 3. i 4. Delegirane uredbe (EU) 2015/63 jer tuženik prilikom utvrđivanja godišnjeg doprinosa za doprinosno razdoblje 2021. nije uzeo u obzir prijavne podatke, koje je tužitelj naknadno revidirao, za doprinosne godine 2018. do 2020. te nije u odgovarajućoj mjeri umanjio tužiteljev doprinos banke za 2021.
7. Sedmi tužbeni razlog: povreda prava na saslušanje na temelju članka 41. stavka 1. i stavka 2. točke (a) Povelje jer je tužitelju dodijeljen samo efektivni rok od tri dana kako bi, u okviru konzultacija, ispitaio nacrt pojedinačnog priopćenja o povećanju doprinosa banke za 2021. i tuženiku dostavio primjedbe.
8. Osmi tužbeni razlog: povreda članka 41. stavka 1. i stavka 2. točke (c) Povelje te članka 296. stavka 2. UFEU-a jer obrazloženje pobijane odluke ne omogućuje tužitelju da provjeri visinu svojeg doprinosa.
9. Deveti tužbeni razlog: povreda načela djelotvornog pravnog lijeka u skladu s člankom 47. stavkom 1. Povelje, s obzirom na to da obrazloženje tužitelju ne omogućuje da provjeri svrhovitost pokretanja postupka pred nadležnim sudom.
10. Deseti tužbeni razlog (podredno): ništavost članaka 4. do 7. i članka 9. te Priloga I. Delegiranoj uredbi (EU) 2015/63 jer se njima, zbog međuovisnosti doprinosa i korištenja povjerljivih podataka trećih osoba, tuženika obvezuje na donošenje odluke kojom se povrjeđuje obveza obrazlaganja.
11. Jedanaesti tužbeni razlog (podredno): ništavost članaka 4. do 7. i članka 9. te Priloga I. Delegiranoj uredbi (EU) 2015/63 zbog povrede načela djelotvornog pravnog lijeka na temelju članka 47. stavka 1. Povelje.
12. Dvanaesti tužbeni razlog (podredno): ništavost osnovice obračuna na temelju članka 14. stavka 2., u vezi s člankom 3. točkom 11. Delegirane uredbe (EU) 2015/63, zbog povrede članka 103. stavka 7. Direktive 2014/59/EU i načela jednakog postupanja.

13. Trinaesti tužbeni razlog (podredno): ništavost osnovice obračuna na temelju članka 14. stavka 2., u vezi s člankom 3. točkom 11. Delegirane uredbe (EU) 2015/63, zbog povrede članka 16. Povelje.
14. Četrnaesti tužbeni razlog (podredno): ništavost osnovice obračuna na temelju članka 14. stavka 2., u vezi s člankom 3. točkom 11. Delegirane uredbe (EU) 2015/63, zbog povrede članka 49., u vezi s člankom 54. UFEU-a.

- (¹) Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/63 od 21. listopada 2014. o dopuni Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća u vezi s *ex ante* doprinosima aranžmanima financiranja sanacije (SL 2015., L 11, str. 44. i ispravak SL 2017., L 156, str. 38.)
- (²) Uredba (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2014. o utvrđivanju jedinstvenih pravila i jedinstvenog postupka za sanaciju kreditnih institucija i određenih investicijskih društava u okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma i jedinstvenog fonda za sanaciju te o izmjeni Uredbe (EU) br. 1093/2010 (SL 2014., L 225, str. 1. i ispravak SL 2015., L 101, str. 62.)
- (³) Direktiva 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (SL 2014., L 173, str. 190. i ispravak SL 2015., L 216, str. 9.)

Tužba podnesena 6. srpnja 2021. – Bayerische Landesbank/SRB

(Predmet T-394/21)

(2021/C 349/60)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Bayerische Landesbank (München, Njemačka) (zastupnici: H. Berger i M. Weber, odvjetnici)

Tuženik: Jedinstveni sanacijski odbor (SRB)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku Jedinstvenog sanacijskog odbora od 14. travnja 2021. o izračunu *ex ante* doprinosâ jedinstvenom fondu za sanaciju za 2021. (SRB/ES/2021/22), uključujući njezine priloge, u dijelu u kojem se pobijana odluka, uključujući Prilog I., Prilog II. i Prilog III., odnosi na tužiteljev doprinos;
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Podredno, u slučaju da Opći sud smatra da je pobijana odluka pravno nepostojeća zato što je tuženik primijenio pogrešan službeni jezik te je zbog toga tužba za poništenje nedopuštena jer je bespredmetna, tužitelj zahtijeva da se:

- utvrdi da je pobijana odluka nepostojeća u dijelu u kojem se odnosi na tužitelja;
- tuženiku naloži snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe deset tužbenih razloga koji su u bitnome istovjetni ili slični onima istaknutima u predmetu T-389/21, Landesbank Baden-Württemberg/SRB.

Tužba podnesena 6. srpnja 2021. – DZ Hyp/SRB**(Predmet T-395/21)**

(2021/C 349/61)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: DZ Hyp AG (Hamburg, Njemačka) (zastupnici: H. Berger i M. Weber, odvjetnici)

Tuženik: Jedinstveni sanacijski odbor (SRB)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku Jedinstvenog sanacijskog odbora od 14. travnja 2021. o izračunu *ex ante* doprinosâ jedinstvenom fondu za sanaciju za 2021. (SRB/ES/2021/22), uključujući njezine priloge, u dijelu u kojem se pobijana odluka, uključujući Prilog I., Prilog II. i Prilog III., odnosi na tužiteljev doprinos;
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Podredno, u slučaju da Opći sud smatra da je pobijana odluka pravno nepostojeća zato što je tuženik primijenio pogrešan službeni jezik te je zbog toga tužba za poništenje nedopuštena jer je bespredmetna, tužitelj zahtijeva da se:

- utvrdi da je pobijana odluka nepostojeća u dijelu u kojem se odnosi na tužitelja;
- tuženiku naloži snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe deset tužbenih razloga koji su u bitnome istovjetni ili slični onima istaknutima u predmetu T-389/21, Landesbank Baden-Württemberg/SRB.

Tužba podnesena 7. srpnja 2021. – Deutsche Bank/SRB**(Predmet T-396/21)**

(2021/C 349/62)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Deutsche Bank AG (Frankfurt na Majni, Njemačka) (zastupnici: H. Berger i M. Weber, odvjetnici)

Tuženik: Jedinstveni sanacijski odbor (SRB)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku Jedinstvenog sanacijskog odbora od 14. travnja 2021. o izračunu *ex ante* doprinosâ jedinstvenom fondu za sanaciju za 2021. (SRB/ES/2021/22), uključujući njezine priloge, u dijelu u kojem se pobijana odluka, uključujući Prilog I., Prilog II. i Prilog III., odnosi na tužiteljev doprinos;
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe osam tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da se odlukom povrjeđuje obveza obrazlaganja iz članka 296. stavka 2. UFEU-a i iz članka 41. stavaka 1. i 2. točke (c) Povelje Europske unije o temeljnim pravima (u daljnjem tekstu: Povelja) jer odluka sadržava brojne praznine u obrazloženju, osobito u pogledu tuženikove primjene brojnih zakonskih diskrecijskih ovlasti, i jer se njome ne objavljuju podaci drugih institucija.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da se odlukom povrjeđuje pravo na djelotvoran pravni lijek na temelju članka 47. stavka 1. Povelje jer je praktički onemogućeno njezino sudsko preispitivanje i time je tužitelju uskraćeno pravo na djelotvoran pravni lijek.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da se člancima 4. do 9. te Prilogom I. Delegiranoj uredbi (EU) 2015/63 ⁽¹⁾, kako je izmijenjena Delegiranom uredbom 2016/1434 ⁽²⁾ (u daljnjem tekstu: Delegirana uredba), povrjeđuje nadređeno pravo jer je praktički onemogućeno njezino sudsko preispitivanje i time je tužitelju uskraćeno pravo na djelotvoran pravni lijek.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da se odlukom povrjeđuje članak 4. Provedbene uredbe (EU) 2015/81 ⁽³⁾ u vezi s člankom 69. stavkom 1. Uredbe (EU) br. 806/2014 ⁽⁴⁾ (u daljnjem tekstu: Uredba o jedinstvenom sanacijskom mehanizmu) jer godišnja ciljna razina nije utvrđena na temelju iznosa osiguranih doprinosa na početku faze prikupljanja sredstava; podredno, člankom 69. stavkom 1. Uredbe o jedinstvenom sanacijskom mehanizmu povrjeđuje se nadređeno pravo.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da se člancima 6., 7. i 9. te Prilogom I. Delegiranoj uredbi povrjeđuje nadređeno pravo, među ostalim i zbog toga što se njima povrjeđuju zahtjev odgovarajućeg izračuna doprinosa na temelju rizika, načelo proporcionalnosti i zahtjev da se u potpunosti uzmu u obzir činjenice u predmetu.
6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da se odlukom povrjeđuje tužiteljeva sloboda poduzetništva na temelju članka 16. Povelje i načelo proporcionalnosti jer primijenjeni multiplikatori za prilagodbu riziku nisu u skladu s tužiteljevom vrlo visokom sposobnošću apsorpiranja gubitaka niti sa posljedičnim znatno manjim rizikom uporabe jedinstvenog fonda za sanaciju u slučaju sanacije tužitelja.
7. Sedmi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da se odlukom povrjeđuju članci 16. i 20. Povelje, načelo proporcionalnosti i pravo na dobru upravu zbog očite pogreške pri tuženikovu izvršavanju brojnih diskrecijskih ovlasti.
8. Osmi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da se prvom i drugom rečenicom članka 20. stavka 1. Delegirane uredbe povrjeđuje članak 103. stavak 7. Direktive 2014/59/EU ⁽⁵⁾ i zahtjev odgovarajućeg izračuna doprinosa na temelju rizika.

⁽¹⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/63 od 21. listopada 2014. o dopuni Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća u vezi s *ex ante* doprinosima aranžmanima financiranja sanacije (SL 2015., L 11, str. 44. i ispravak SL 2017., L 156, str. 38.)

⁽²⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) 2016/1434 od 14. prosinca 2015. o ispravku Delegirane uredbe (EU) 2015/63 o dopuni Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća u vezi s *ex ante* doprinosima aranžmanima financiranja sanacije (SL 2016., L 233, str. 1.)

⁽³⁾ Provedbena uredba Vijeća (EU) 2015/81 od 19. prosinca 2014. o utvrđivanju jedinstvenih uvjeta primjene Uredbe (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća u vezi s *ex ante* doprinosima jedinstvenom fondu za sanaciju (SL 2015., L 15, str. 1.)

⁽⁴⁾ Uredba (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2014. o utvrđivanju jedinstvenih pravila i jedinstvenog postupka za sanaciju kreditnih institucija i određenih investicijskih društava u okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma i jedinstvenog fonda za sanaciju te o izmjeni Uredbe (EU) br. 1093/2010 (SL 2014., L 225, str. 1. i ispravak SL 2015., L 101, str. 62.)

⁽⁵⁾ Direktiva 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (SL 2014., L 173, str. 190. i ispravak SL 2015., L 216, str. 9.)

Tužba podnesena 8. srpnja 2021 – DVB Bank/SRB**(Predmet T-404/21)**

(2021/C 349/63)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: DVB Bank SE (Frankfurt na Majni, Njemačka) (zastupnici: H. Berger i M. Weber, odvjetnici)

Tuženik: Jedinstveni sanacijski odbor (SRB)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku Jedinstvenog sanacijskog odbora od 14. travnja 2021. o izračunu *ex ante* doprinosa jedinstvenom fondu za sanaciju za 2021. (SRB/ES/2021/22), uključujući njezine priloge, u dijelu u kojem se pobijana odluka, uključujući Prilog I., Prilog II. i Prilog III., odnosi na tužiteljev doprinos;
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Podredno, u slučaju da Opći sud smatra da je pobijana odluka pravno nepostojeća zato što je tuženik primijenio pogrešan službeni jezik te je zbog toga tužba za poništenje nedopuštena jer je bespredmetna, tužitelj zahtijeva da se:

- utvrdi da je pobijana odluka nepostojeća u dijelu u kojem se odnosi na tužitelja;
- tuženiku naloži snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe deset tužbenih razloga koji su u bitnome istovjetni ili slični onima istaknutima u predmetu T-389/21, Landesbank Baden-Württemberg/SRB.

Tužba podnesena 17. srpnja 2021. – TO/EEA**(Predmet T-434/21)**

(2021/C 349/64)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: TO (zastupnik: É. Boigelot, odvjetnik)

Tuženik: Europska agencija za okoliš (EEA)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

utvrdi i presudi da se,

- poništava odluku EEA-e od 21. rujna 2020. u dijelu u kojem njome EEA, nakon što je odlučila usvojiti zahtjev za isplatu naknade za nastanjenje koju je pogrešno ustegnula prilikom plaćanja dugovanih iznosa na temelju presude Općeg suda Europske unije od 11. lipnja 2019. u predmetu T-462/17, ipak odlučila – i u tom se dijelu navedena odluka pobija – da odbije usvojiti druge zahtjeve koje je postavio tužitelj, osobito u svojoj poruci elektroničke pošte od 16. rujna 2020., koje se izriječkom navodi u pobijanoj odluci i koji se sastoje od isplate, osim naknade za nastanjenje koja je nezakonito ustegnuta,
- značajnog – ali zbog nepostojanja detaljnog obračuna još neutvrđenog – iznosa koji se duguje uvećan za kamate na naknadu za prestanak radnog odnosa od 22. rujna 2016., a na dosuđeni iznos od dana izricanja presude sve do dana stvarne isplate,

- detaljnog obračuna iznosa dugovanih na ime glavnice, kamata i sporednih tražbina i iznosa koji su već isplaćeni tužitelju koje treba obračunati – u skladu s redom prvenstva – s kamatama a, potom, s glavnicom, i
- naknade štete zbog počinjene povrede dužnosti koja se sastojala od, s jedne strane, povrede tajnosti koju je Opći sud odobrio tužitelju od strane tuženika, time što je isti obavijestio njegova novog poslodavca o sporu s EEA-om putem obračuna plaće za kolovoz 2019. u kojem su navedeni isplaćeni iznosi u obliku potraživanja i dugovanja, te, s druge strane, od odbijanja dostave razmijenjenih pismena s njegovim punomoćnikom, kako prije tako i nakon izricanja navedene presude;
- poništava odluka EEA-e – koja je donesena donošenjem pobijane odluke – da odbije izvršiti presudu Općeg suda EU-a od 11. lipnja 2019. u predmetu T-462/17, u dijelu opisanom prethodno, u pogledu glavnice, kamata i sporednih tražbina;
- potpuno izvršava presuda Općeg suda EU-a od 11. lipnja 2019. u predmetu T-462/17, u pogledu glavnice, kamata i sporednih tražbina, kao i u pogledu naknade cjelokupne štete koju je tužitelj pretrpio i koju će pretrpjeti zbog donošenja i provedbe pobijane odluke, na način da mu EEA isplati:
 - iznos koji odgovara naknadi za prestanak radnog odnosa na koji je potonja osuđena kao i naknadu za nastanjenje ustegnutu u iznosu od 2 950 eura, ako ista ne bi bila, kojim slučajem, već isplaćena, sve uvećano za kamate od 22. rujna 2016.;
 - iznos od 20 000 eura na ime paušalne naknade štete koju je pretrpio otkrivanjem trećim osobama njegovih osobnih podataka kao i zbog povrede odredbi o tajnosti, osobito u odnosu na tužiteljevog trenutnog poslodavca;
 - iznos od 20 000 eura na ime paušalne naknade štete koju je pretrpio uslijed odbijanja da mu se dostavi razmjena pismena s njegovim punomoćnikom, kako prije tako i nakon izricanja presude;
- tuženiku nalaže snošenje svih troškova postupka, u skladu s člankom 134. Poslovnika Općeg suda Europske unije.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 266. UFEU-a kao i načela dobre vjere i dobre uprave, jer EEA nije donijela mjere potrebne za izvršenje presude Općeg suda donesene u korist tužitelja.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 41. Povelje Europske unije o temeljnim pravima (u daljnjem tekstu: Povelja), povredi obveze obrazlaganja i povredi dužnosti skrbi.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na novoj povredi tužiteljevih osobnih podataka, što predstavlja otežavajuću okolnost s obzirom na prvu presudu, suprotno člancima 7. i 8. Povelje i članku 12. Uredbe (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka (SL 2001., L 8, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 34., str. 6.).

Tužba podnesena 16. srpnja 2021. – TK/Komisija

(Predmet T-435/21)

(2021/C 349/65)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: TK (zastupnik: S. Orlandi, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku o nepromaknuću tužitelja u razred AD 15 u okviru postupka promaknuća za 2020.;
- poništi odluke o promaknuću u razred AD 15 dužnosnika koji se nalaze na popisu dužnosnika promaknutih u okviru promaknuća za 2020.;
- naloži Europskoj komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi obveze obrazlaganja iz članka 45. Pravilnika o osoblju za dužnosnike Europske unije i načela jednakog postupanja. Tužitelj također ističe prigovor nezakonitosti u odnosu na Komisijinu odluku SEC (2007) 605 od 10. svibnja 2007. o načelima i postupcima koji se primjenjuju na promaknuća višeg rukovodstva, među ostalim, zato što se njome ne predviđaju žalbe koje bi razmatralo neko drugo tijelo osim savjetodavnog odbora za promaknuća višeg rukovodstva. Usto, tužitelj ističe da bi taj odbor trebao imati mogućnost prihvaćanja žalbe, a da pritom nije ograničen kvotama za promaknuće koje su iskorištene u trenutku utvrđivanja popisa promaknutih dužnosnika.
 2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na očitoj pogrešci u ocjeni. U tom pogledu tužitelj ističe skup objektivnih indicija koje se osobito odnose na radni staž i bodove za zasluge te smatra da taj skup indicija dokazuje neosnovanost pobijane odluke.
-

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije
Europske unije
L-2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR